

செவ்வாய்

புதிய சமதர்ம உலகம் படைப்போம்

பிரபாகரன் போட்ட பூட்டை சம்பந்தன் உடைக்கின்றாரா?

2013 ஓகஸ்ட் - செப்டம்பர்

விலை ரூபா - 20/=

இதழ் -

தென்னிலங்கைப் போராட்டங்களே!

தமிழ்த் தேசிய அரசியலை வலிமை பெறச் செய்யும்!

இன்று நாடு தழுவிய போராட்டங்கள் நடைபெற்ற வண்ணமே உள்ளன. மக்களின் பிரச்சினைக்கு முகம் கொடுக்க முடியாத ஆட்சியாளர் நுட்பாக்கி முனையில் மக்களைப் பணிய வைக்க முனைகின்றனர். தமிழ் மக்களின் எழுச்சியை ஆயிரக் கணக்கான மக்களின் மரணத்தோடு முடிவுக்கு கொண்டு வந்த ஆட்சி நான் இன்று தென்னிலங்கை மக்களின் போராட்டங்களுக்கும் அதே பதிலை வழங்கத் தொடங்கியுள்ளது.

கம்பஹா மாவட்டத்தில் வெலிவேரிய மக்கள் ஆட்சியாளருக்கு மிகுந்த ஆதரவினை வழங்கி வந்த மக்களாவர். ஆனால் அங்கு இயங்கிய தொழிற்சாலைக் கழிவின் மூலம் அப்பகுதி மக்களின் குடிநீரில் இரசாயனப் பதார்த்தம் கலந்ததால் பாரிய பிரச்சினை அப்பகுதியில் உருவாகின. மக்கள் நீதி கேட்டு போராட்டங்களை முன்னெடுத்த போது அரசாங்கம் அதற்கு செவிசாக்க வில்லை. இறுதியில் அப்பகுதி பௌத்த மதகுரு ஒருவர் உண்ணாவிரதம் போராட்டத்தை ஆரம்பித்திருந்தார்.

இதற்கு ஆதரவாக மக்கள் பாரிய போராட்ட செயற்பாடுகளை முன்னெடுத்தனர். மக்கள் போராட்டங்களுக்கு முகம் கொடுக்க முடியாத ஆட்சியாளர்கள் இராணுவத்தை அப்பகுதிக்கு அனுப்பி வைத்தனர். இராணுவத்தின் துப்பாக்கிச் சூட்டுக்கு மூவர் மரணமாக பலருக்கு காயங்களும் ஏற்பட்டது. இது தற்போது தென்னிலங்கை முழுவதும் அரசாங்கத்துக்கு எதிரான உணர்வலைகளை தூண்டிவிட்டுள்ளது. ஏம்மை இப்படித் தாக்குபவர்கள் தமிழ் மக்களை எப்படித் தாக்கியிருப்பார்கள் என மக்கள் பேசும் நிலைமைக்கு சூழநிலை மாறியுள்ளது. போர்க் காலத்தின் போது இந்த இராணுவ வீரர்களுக்கு இரத்ததானம் வழங்கினோம். யுத்த வெற்றியைக் நாம் கொண்டாடினோம். ஆனால் இந்த இராணுவம் இன்று என்ன செய்கின்றது என்பது போன்ற கேள்விகள் மேல் வந்துள்ளன.

வலிகாமம் வடக்கில் தமது நிலங்களை தம்மிடம் வழங்குங்கள் என

ருந்தனர். இந்த நாட்டின் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கலந்து கொண்ட வலிகாமம் வடக்கு மக்களின் போராட்டத்தின் போதும் குழப்பம் முயற்சிகள் கட்ட விழ்த்து விடப்பட்டன. யாழ் மக்களின் நிலை ஆப்கானிஸ்தானைக் போலுள்ளனது என எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அறிக்கை விடுபுருந்தது சகலருக்கும் தெரிந்த உண்மையாகும்.

எனவே இன்று நாட்டு மக்கள் அனைவரும் இராணுவ ஒடுக்கு முறைக்கு ஆளாகி உள்ளனர். இந்த நிலைக்க எதிராக சகல தரப்பினருக்கும் ஒன்றி

ணைந்த பொது அணியாக போராட்ட முன்வர வேண்டும். மகிந்த ராஜபக்ச நாய் நாட்டு பற்று இன்று எவ்வளவு மோசமானது என்பதை மக்கள் உணரத்தொடங்கியுள்ளனர்.

பாரிய அபிவிருத்தி என்ற போர்வையில் உலகம் முழுவதும் கடனைப் பெற்ற ஆட்சியாளர்கள் நாட்டைப் பெரும் அழிவுக்குள் கொண்டு செல்கின்றனர். பௌத்தத்தை பாதுகாக்கிறோம் எனக் கூறும் ஆட்சியாளர் தலைநகரின் மையப் பகுதிகளை சூதாட்ட மையங்களை அமைப்பதற்கு அனுமதி வழங்குவர்

ளார். இதுவே ஆசியாவின் ஆச்சரியமாகும். எனவே எதிர் அணியில் உள்ளவர்கள் பேதங்களை மறந்து ஆட்சியாளருக்கு எதிராக ஒரு பொது முன்னணியின் கீழ் ஒன்றிணைய வேண்டும். ஆந்த முன்னணித் தமிழ் மக்களையும் உள்ள வாங்க வேண்டும். தமிழ் மக்களுக்கு உரிய அரசியல் தீர்வுக்கு உத்தரவாதம் வழங்கும் நிலைக்கு தென்னிலங்கை அரசியல் மாற்றம் பெறவேண்டும்.

இன்று தமிழ் மக்களுக்கு வெறும் ஆட்சி மாற்றம் பெரிய மாற்றத்தை தொடர்ச்சி 08 ம் பக்கம்

இன்று தமிழ் மக்களுக்கு வெறும் ஆட்சி மாற்றம் பெரிய மாற்றத்தை தொடர்ச்சி 08 ம் பக்கம்

நவந்தன் பிள்ளையின் வருகை காணாமல் போனோரின் உறவுகளின் கண்ணீர்க்கு பதில் வழங்குமா?

உள்ளே... மலையக தேசியம்: சவால்களும், தீர்வுகளும்

காணாமல் போனவர்கள் விடத்தில் அக்கறை காட்டாத தமிழ்த் தலைமைகள்

கிராண்பாஸ் பள்ளிவாசல் மீதான தாக்குதல் பாசிக்கட்டமைப்பின் வெளிப்பாடு

கவாநிதி விக்ரமபாகு கருணாரத்ன

கிராண்பாஸ் பள்ளிவாசல் மீதான தாக்குதல் பேரினவாத சக்திகளின் பாசிச செயற்பாட்டின் வெளிப்பாடாகும்.

ஆட்சித் தளத்தின் ஆசீர்வதத்துடன் இத்த கைய செயற்பாடுகள் முன்னெடுக்கப்படுகின்றன. இது ஒரு வலையமைப்பாக நூடு முடிவதும் தொடர்புபட்டதாக காணப்படுகின்றது. இராணுவப் பிரிவுகளில், பொலிஸ் திணைக்களத்தில், பொது நிர்வாகத்தில் தெரிந்த சகல மட்டத்திலும்

இதன் செயற்பாட்டாளர்கள் உள்ளனர். இவர்களுையாரும் நெருங்க முடியாது. வெலிவேரிய திரணியகல சம்பவங்கள் யாவும் இதன் பிரதி பலிப்புக்களே.

கிராண்பாஸ் பள்ளிவாசல் தாக்குதல் பொலிசார் முன்னிலையில் நடைபெற்றுள்ளது. குற்றத்தைப் புரிபோர்பாதுகாப்பாக வெளியேறி உள்ளனர். இன்று வரை நடவடிக்கை இல்லை. மகிந்த ராஜபக்ச ஆட்சி பீடம் ஏறிய நாள் முதலாக இது நடைபெற்று வருகின்றது.

24 மேற்பட்ட முஸ்லிம் பள்ளிவாசல்கள் தாக்கப்பட்டுள்ளன. பல ஊடகவியலாளர்கள் தாக்கப்பட்டுள்ளனர். ஊடக நிறுவனங்கள் தாக்குதலுக்கு உள்ளாகி உள்ளன. குற்றவாளிகள் கண்டறியப்படவில்லை இது தான் மர்மம். போரின் மூலம் தனது பதவியை நிலை நிறுத்தி இருக்கும் மகிந்த ராஜபக்ச 18வது அரசியலமைப்புத் திருத்தத்தின் மூலம் சகல அதி காரங்களையும் பெற்றார். இன்று பாசிச வலையை

மைப்பின் ஊடாக நிரந்தர சர்வாதிகாரத்தை நோக்கி நகர்கின்றார். அனைத்து சக்திகளும் ஒன்றிணைவதன் மூலமே தனைத் தடுக்க முடியும்.

சில தனி நபர்களின் பொன் விழாக் களிலும் செத்துப் போன இலங்கைக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் ஆண்டுவிழாக் களிலும் கலந்து கொள்வதற்கு நேரத்தை ஒதுக்குவதற்கு தயாராக இருக்கும் தமிழ் தலைமைகள் தமிழ் மக்களின் விடுதலைக் காக தமது வாழ்க்கையே அர்ப்பணித்த தமிழ் இழைஞர்கள் தொடர்பாக பேசுவ தற்கோ நேரத்தை ஒதுக்குவதற்கோ தயாரில்லாத நிலை காணப்படுகின்றது. அவர்கள் வன்முறையாளர்களை வேண்டி டத்தகாதவர்களாகப் பார்க்கும் ஏகாதி பத்திய சக்திகளின் அடிச்சுவட்டை இன்று தமிழ்த்தலைமைகளும் இறுக்கமாக பின் பற்றத் தொடங்கிவிட்டனர் போலும். தமிழ் தேசியக் கூட்டமைப்பை பதிவுசெய்ய வேண்டும், செய்யக் கூடாது என்கின்ற சர்ச்சை ஓய்ந்த நிலையில் மீண்டும் வடமாகாண சபைமுதன்மை வேட்பாளர் என்ற சர்ச்சை தோற்றம் பெற்றது. இதுவும் தற்போது அடங்கிய நிலையில் தமிழ்த்தலைமைகள் மனமகிழ்வுடன் வடமாகாணசபைத் தேர்தலை எதிர் கொள்ளத் தயாராகியுள்ளனர். எல்லா இணக்கப்பாடுகளும் எட்டப்பட்டதால் அமைதி நிலவுகின்றது போலத் தெரிகின்ற து. தமிழ் மக்களின் பிரச்சினை என்பது மூன்று நான்கு தலைவர்களின் விருப்பங் களுக்கு ஏற்றவாறு முன்னெடுக்கப்படும் விடயமாக மாறியுள்ளது.

இந்த சூழ்நிலையில் வவுனியா சிறையில் தாக்கப்பட்டதால் மரணமான நிர்மலஸ்ரபன் டில்லுக்கான் ஆகிய இரண்டு தமிழ் அரசியல் கைதிகளினதும் நினைவு தினம் அதாவது 1வது ஆண்டு நினைவு தினம் கடந்த 04.07.2013ல் மருதானை சன சமூக மன்றத்தில் அரசியல் கைதிகளை விடுதலை செய்வதற்கான அமைப்பினால் அனுஸ்டிக்கப்பட்டது. மேற்படி நிகழ்விற்கு ஒரு 40 பேர் மட்டில் வருகை தந்திருந் தனர். தமிழ் தேசியக் கூட்டமைப்பு, தமிழ் தேசிய மக்கள் முன்னணி ஆகிய முக்கிய தமிழ் அரசியல் கட்சிகளுக்கு அழைப்பு அனுப்பப்பட்டிருந்த போதும் அவற்றின்

மறக்கப்பட்ட தமிழ் அரசியல் கைதிகள்

பிரதிநிதிகள் கலந்து கொள்ளவில்லை. இன்றைய காலகட்டத்தில் இந்த நிகழ்வு முக்கிய மற்ற ஒன்றை அவர்கள் கருதியிருக்கின்றார்கள் போலும் மேற்படி நிகழ்வு தொடர்பாக ஊடகங் களிலும் செய்திகள் வெளியாகியிருந்தன. எனவே மேற்படி நிகழ்வு இடம்பெறப் போகின்றது என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்தே இருக்க வேண்டும். மேற்படி நிகழ்வு நடந்த ஒரு வாரத்தின் பின்னர் இலங்கை கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் 70 வது ஆண்டு நிறைவு விழா யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெற்றது. மேற்படி நிகழ்வில் அமைச்சர் டி.யுகுணசேகர, சந்திரசிற் றி கஜதீர, கலந்துகொண்டனர். இவர்களுடன் தமிழ் தேசியக் கூட்டமைப்பின் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களான மாவை சேனாதிராசா, சுமந்திரன் ஆகியோர் கலந்து கொண்டனர் அமைச்சர் சந்திரசிற் றி கஜதீர சிறைச் சாலைகளுக்கு உரிய அமைச்சராவார். இலங்கையில் அரசியல் கைதிகள் எவரும் இல்லை. இருப்பவர்கள் குற்றவியல் சம்மந்தப்பட்டவர்கள் என்றே இந்த அமைச்சர் கூறிவருகின்றார். தமிழ் அரசியல் கைதிகளின் துயர நிலை தொடர்பாக ஒரு சந்திப்புக்கு பலமுறை அரசியல் கைதிகளை விடுதலை செய்வ தற்கான அமைப்பு கேட்டிருந்த போதும் அதற்கு அமைச்சர் இன்றுவரை அனுமதிக்கவில்லை. மேலும் இது தொடர்பாக அமைச்சரின் கட்சியான இலங்கை கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்கு முறையிட்ட போதும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும் மௌனம் சாதித்தே வருகின்றது. அத்தகைய சூழ்நிலையில் இலங்கைக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின்

அமைச்சர்களுடன் தமிழ் தேசியக் கூட்டமைப்பு கூடிக் குலாவி வருவது எதற்காக என்பது புரியாமலே உள்ளது. தமிழ் அரசியல் கைதிகள் விடயம் தொடர்பாக ஏதாவது போராட்ட செயற்பாடுகள் அவர்களை விடுதலை செய்வதற்கான செயற்திட்டங்கள் எதுவும் தமிழ் கட்சிகளிடம் இல்லாது காணப்படுகின்றது. அதே நேரம் இந்த விடயம் தொடர்பாக அக்கறையுடன் செயற்படுபவர்களுக்கும் ஒத்துழைப்புக் கொடுக்கும் மனப்பான்மையும் இவர்களிடம் அருகியே வருகின்றது. நிர்மலஸ்ரபன் டில்லுக்கான் போன்ற தமிழ் இளைஞர்கள் தமிழ் மக்களின் விடுதலைக்காக போராட முன்வந்தவர்களா

வார். இவர்களின் விடுதலைப் போராட்டம் ஏகாதிபத்திய சக்திகளின் உதவியுடன் மிலேச்சத்தனமாக முறியடிக்கப்பட்டது. இன்று இத்தகைய போராட்ட செயற்பாட்டாளர்களை மறந்த நிலையிலேயே தமிழ்த்தலைமைகள் செயற்பட்டு வருகின்றது. இத்தகைய போக்கும் ஒரு விதத்தில் ஆட்சியாளருக்கு துணை போகும் செயற்பாடாகவே கொள்ளப்பட வேண்டும். போராட்ட செயற்பாடுகள் அற்ற நிலையில் அடிமை நிலை வாழ்வியலை இவர்கள் விரும்புகின்றார்கள் போலும். இதன் காரணமாகவே தமிழ் அரசியல் கைதிகளின் விடயம் காணாமல் போனவர்களின்

தொடர்ச்சி 06 ம் பக்கம்

காணாமல் போனவர்கள் விடத்தில் அக்கறை காட்டாத தமிழ்த் தலைமைகள்

இலங்கையில் காணாமல் போனவர்களின் வரலாறு நீண்டதாகும். 1987 - 88 காலபகுதியில் தென்பகுதியில் மக்கள் விடுதலை முன்னணி மேற்கொண்ட கிளர்ச்சியின் போது 30,000 மேற்பட்ட தென்னிலங்கை மக்கள் போய் ருந்தனர். இதனையும் விட அதிகமான மக்கள் அந்தக் காலப்பகுதியில் காணாமல் போயிருக்க கலாம் என்பதே பலரது கருத்தாகும். ஆனால் உத்தியோக பூர்வமாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட களின் தொகை காணாமல் போனவர்கள் 30000 ஆக கூறப்படுகின்றது. காணாமல் போனவர்கள் தொடர்பாக ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் மனித உரிமை அமைப்பு 9000 பேரின் தகவல்களை ஏற்று விசாரணைகளை நடத்தியிருந்தது. இது தென்பகுதி சம்மந்தப்பட்ட விடயமாகும். மேற்படி பிரச்சினையில் அரசியல் கட்சிகள், தொழிற்சங்கங்கள் அரசசார்பற்ற நிறுவனங்கள் ஆகியவை நான் முந்தி நீமுந்தி என போட்டிபோட்டு மேற்படி பிரச்சினையில் தலையிட்டு செயற்பட்டன மேலும் அரசியல் தலைவர்கள் இன்றைய ஜனாதிபதி மகிந்த ராஜபக்- வாச தேவா நாணயக்கார, விஶ்ரமபாகு கருணாரட்ன என பல அரசியல் தலைவர்கள் முன்னணியில்

நின்று செயற்பட்டனர். தென்னிலங்கையில் காணாமல் போனவர்களின் நிலை தொடர்பாக ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் தலையிட்ட டன் விசாரணைகள் நடைபெற்று தீர்வும் வழங்கப்பட்டது. தற்போது கூட சில அரசசார்பற்ற நிறுவனங்களின் கூட்டத்திற்கு சென்ற வேளையில் நாம் எப்படி செயற்பட்டோம் காணாமல் போனவர்களின் விபரங்களை படிவங்களில் நிர்ப்பி ஐக்கிய நாடுகள் சபைக்கு அனுப்பியமையையும் படிவங்களை நிர்ப்புவதற்கு எப்படி பயிற்ச்சி வழங்கப்பட்டன என்பது தொடர்பாக பல விடயங்களை கூறியதைக் கேட்க முடிந்தது தமிழ் மக்கள் மீது இலங்கை அரசாங்கப் போர் தொடுத்த பின்னர் ஆயிரக்கணக்கில் மக்கள் காணாமல் போய் இருந்தனர். இது தொடர்பாக எவரும் கவலை கொள்ளவில்லை குறிப்பாகத் தமிழ்த் தலைமைகள் இந்த விடயத்தில் எத்தகைய அக்கறையும் காட்டவில்லை என்பது வரலாற்றில் சோகம் மிக்க செய்தியாக காணப்படுகிறது. நவ சமூகக் கட்சியின் முயற்சியால் காணாமல் போனோரை தேடியறியும் குழு அமைக்கப்பட்ட போராட்டங்கள் முன்னெடுக்கப்பட்டன காணாமல் போனோரை

தேடியறியும் குழுவுக்கு 8000 மேற்பட்ட காணாமல் போனோரின் முறைப்பாடுகள் கிடைத்திருந்தன இந்த அமைப்பு ஐக்கிய நாடுகள் மனித உரிமை அமைப்புக்கு காணாமல் போனோர்களின் தகவல்களை படிவங்களில் நிர்ப்பி அனுப்பி இருந்தது. ஒரு படிவத்தை நிர்ப்பி ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் மனித உரிமை பிரிவுக்கு அனுப்புவதற்கு கிட்டத்தட்ட ரூபா 300 செலவாகின்றது என அறியப்படுகின்றது. எனவே ஆயிரக்கணக்கான முறைப்பாடுகளை அனுப்புவதற்கு அதிக நிதிப்பிரச்சினை ஏற்படுகின்றது. மேற்படி படிவங்கள் உரிய முறையில் பூர்த்தி செய்யப்பட்டு அனுப்ப வேண்டும். அங்ஙனம் அனுப்பப்படா விட்டால் ஐக்கிய நாடுகள் மனித உரிமை அமைப்பு அந்த முறைப்பாட்டை ஏற்றுக் கொள்ளாது. இத்தகைய கஸ்டனமான சூழ்நிலையில் ஐக்கிய நாடுகள் மனித உரிமை அமைப்புக்கு அனுப்பப்பட்ட முறைப்பாடுகளில் 87 முறைப்பாடுகளையே அவர்கள் ஏற்றுள்ளதாக அறிய முடிகிறது. இதில் காணாமல் போனோரை தேடியறியும் குழுவின் 36 முறைப்பாடுகள் ஏற்கப்பட்டன எனவே தென்னிலங்கையில் காணாமல் போனோர்கள் தொடர்பாக

9000 முறைப்பாடுகள் ஏற்கப்பட்ட நிலையில் தமிழ் மக்கள் காணாமல் போனமை தொடர்பாக 87 முறைப்பாடுகளே ஏற்கப்பட்ட நிலையே காணப்படுகின்றது. இதற்கு யார் பொறுப்பு உண்மையில் இதற்குரிய பொறுப்பு தமிழ்த் தலைமைகளே ஏற்க வேண்டும். பாராளுமன்ற நலன்களுக்காக செயற்படும் தமிழ்த் தலைமைகள் தமிழ் மக்களின் மனித உரிமை மீறல் தொடர்பாக எதுவித அக்கறையும் அற்ற போக்கையே கடைப்பிடிக்கின்றது. அமைப்பு ரீதியாக எதுவித செயற்பாடுகளையும் முன்னெடுக்காத தமிழ்த் தலைமைகள் வேறு அமைப்புகள் செய்யும் போராட்டங்களில் தலையைக் காட்டிவிட்டு பிரச்சார யுத்தியாய் அந்தப் போராட்டங்களை தமதாக்கி விடுகின்றனர். உண்மையாக உற்று நோக்கினால் போராட்ட செயற்பாடுகளில் இவர்கள் எதுவித தொடர்பும் இல்லாத நிலையே இருக்கும். காகம் கூடு கட்ட குயில் முட்டை இட்ட கதை போலவே இங்கு நிலமை காணப்படுகின்றது. மேலும் அரச சார்பற்ற நிறுவனங்களும் தமிழ் மக்கள் காணாமல் போய் இருப்பது தொடர்பாக அக்கறை அற்ற தன்மையையே கொண்டிருக்கின்றனர். தமது நிறு

தொடர்ச்சி 06 ம் பக்கம்

பிரபாகரன் போட்ட பூட்டை சம்பந்தன் உடைக்கின்றாரா?

முத்துக்குமார்

வடமாகாணசபை தேர்தல் ஆரவாரம் சூடுபிடிக்கத் தொடங்கி விட்டது. முதலமைச்சர் வேட்பாளர் தொடர்பில் இழுபறிகள் காணப்பட்டாலும், இந்தியாவின் அழுத்தத்தினால், மாவை வாபஸ் பெற தமிழரசுக் கட்சிக்காற்றர்களும் புகைந்து அடங்கி விட்டனர். விக்னேஸ்வரன் முதலமைச்சர் வேட்பாளர் என்பது உறுதியாகி வேட்புமனுத்தாக்கல் செய்வதும் மாலை, மரியாதைகளுடன் முடிந்துவிட்டது. தனது தம்பியை மாகாண அமைச்சராக்குவது என்ற உறுதி மொழியை சம்பந்தன் வழங்கியதுடன் சுரேஷ் பிரேமச்சந்திரனும் அடங்கி விட்டார். அவரது கட்சியைச் சேர்ந்த ஐங்கரநேசனுக்குத்தான் இலவுகாத்த கிளி போல ஒரு ஏமாற்றம். புருட்டன் நீயும் தானா? என மனதுக்குள்ளே குமுறுவதைத் தவிர அவருக்கு வேறு வழிகள் இருக்கவில்லை. தம்பியாரை அரசியலில் இறக்கியதன் மூலம், தமிழர் வரலாற்றில் அதிகம் பரிட்சயமில்லாத வாரிசு அரசியலை சுரேஷ் பிரேமச்சந்திரன் தொடக்கிவைத்திருக்கின்றார்.

புலிகள் மகிந்தரை ஆட்சிக்கு கொண்டுவந்ததன் மூலம் இந்திய - அமெரிக்கக் கூட்டின் புவிசார் அரசியலுக்கு ஒரு பூட்டுப் போட்டி ருந்தனர். இப்பூட்டை உடைக்கவேண்டுமாயின் தமிழ்த்தேசிய அரசியலை ஏற்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் இந்திய - அமெரிக்கக் கூட்டிற்கு இருந்தது. தமிழ்த் தேசிய அரசியல் உறுதியாக இருந்தால் அங்கீகாரம் வழங்குவதைத் தவிர அவைகளுக்கு வேறு தெரிவு இருந்திருக்காது. புலிகள் தொடர்ச்சியாக இருந்தால் அங்கீகாரத்தை கொடுக்கவேண்டி வரும் என்பதற்காகவே முதலில் புலிகளை அழித்தனர்.

வேட்பாளர்களை கூட்டமைப்பின் கட்சிகளுக்கு ஒதுக்கும் விடயத்தில் கூட சம்பந்தன் தலைமை பெருந்தன்மையோடு நடந்து கொண்டது. தமிழ்த் தேசிய நீக்க அரசியலே அவரின் நிகழ்ச்சி நிரலில் முதன்மையாக இருந்தமையினால், இந்த விடயத்தை அவர் பெரிதுபடுத்தவில்லை. ஜனநாயகத்தோற்றம் வேட்பாளர் தெரிவிற்று கொடுக்கப்பட்டது. வேட்பாளர் தெரிவுக்குழு ஒன்றும் அமைக்கப்பட்டு, அதன் அடிப்படையிலேயே தெரிவுகள் இடம் பெற்றன. மிகத் தாராளமான வகையில் கூட்டமைப்பின் கட்சிகளுக்கு ஒதுக்கீடு வழங்கப்பட்டது. எவரும் எதிர்பார்த்திராத வகையில் சுரேஷின் ஈழ மக்கள் புரட்சிகர முன்னணிக்கு 16 இடங்கள் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன. தமிழரசுக் கட்சிக்கு அடுத்த படியாக பெரிய கட்சி அந்தஸ்தினை அது பெற்றிருக்கின்றது. யாழ் மாவட்டத்தில் மக்கள் வாக்குவங்கியை கவரத்தக்க நான்கு வேட்பாளர்களை சுரேஷ் பிரேமச்சந்திரன் இறக்கியிருக்கின்றார்.

உதவும் என இந்திய - அமெரிக்கக் கூட்டு திடமாகவே நம்புகின்றது. 13வது திருத்தத்தையும், அதன் அடிப்படையில் அமைந்த மாகாணசபை முறையையும், பேரினவாதிகளும், அரசாங்கத்தில் இருப்பவர்களும் உதிப்பெருப் பித்தினால், வடமாகாண சபைத் தேர்தல் நடைபெறுவதை பேரினவாதிகள் விரும்பவில்லை. 13வது திருத்தம் பிரிவினைக்குச் சமனானது என தற்போது அவர்கள் பிரச்சாரம் செய்ய ஆரம்பித்துள்ளனர். மகாநாயக்கர்களே 13வது திருத்தத்தினை நீக்குமாறு அரசாங்கத்திடம் கோரிக்கை விடுத்திருக்கின்றனர்.

எனவே மாகாணசபைகளுக்கு எந்தவித அதிகாரங்களும் இல்லாவிட்டாலும் கூட வடமாகாணசபைத் தேர்தல் நடைபெற்று கூட்டமைப்பு நிர்வாகத்தைப் பெற்றுக்கொண்டால், பேரினவாதிகள் அதிருப்தியை வாய்ப்புக்கள் உண்டு. இது பண்டாரநாயக்கா கால நிலைமைகளை உருவாக்கலாம். பண்டாரநாயக்கா கால ஆட்சிக்குக் கொண்டு வந்த பேரினவாத சக்திகளே பின்னர் எதிராகக் கிளர்ந்தார்கள் என்பது வரலாறு. அந்த வரலாற்றினைத் திரும்பவும் கொண்டு வரலாம் என்பதே அமெரிக்க - இந்திய கூட்டின் நினைப்பாக உள்ளது போல் தெரிகின்றது.

தென்னிலங்கையில் இச் செயற்பாடு நடைபெறவேண்டுமானால் அதற்கு முன்னர் தமிழர் அரசியல் தமிழ்த் தேசிய நீக்கம் செய்யப்பட வேண்டும். ஏனெனில் தமிழ்த் தேசியவாதமும், பேரினவாதமும் ஒன்றையொன்று பல்படுத்தி பவை. புலிகளும், மகிந்தரும் பலமானது இந்தப் போக்கினால் தான். எனவே தற்போதைய நிலையில் ஆட்சிமாற்றம் ஒன்று இடம்பெறவேண்டுமானால், தென்னிலங்கையில் மகிந்தர் தனிமைப்படுத்தப்பட வேண்டும். வடக்கு கிழக்கில் தமிழ்த் தேசிய நீக்கம் இடம்பெற்று தமிழ்த் தேசியவாதிகள் சிறு குழுவாக மாறுதல் வேண்டும்.

தென்னிலங்கையில் மகிந்தர் தனிமைப்படுத்தப்படுகின்றாரோ இல்

லையோ தமிழர் அரசியலில் தமிழ்த் தேசிய நீக்கம் செய்வதற்கு, போர்க்காலத்திலேயே சம்பந்தன் தலைமை உத்தரவாதம் கொடுத்துவிட்டது. போர் முடிந்த கையோடு, தமிழ்த் தேசிய நீக்க வேலைத்திட்டத்தினைக் கட்டம், கட்டமாக நகர்த்தத் தொடங்கியது.

அந்த நகர்த்தல் செயற்பாட்டில் முதலாவது கட்டம் தான். கடந்த பாராளுமன்றத் தேர்தலின் போது புலி நீக்கம் இடம் பெற்றமையாகும். முதலில் புலி நீக்கம், பின்னர் தமிழ்த் தேசிய நீக்கம், தொடர்ந்து மக்களை அதற்குத் தயார் படுத்தல் என்பதே இது விடயத்தில் சம்பந்தன் தலைமையின் நிகழ்ச்சி நிரலாக இருந்தது. அந்தத் தேர்தலில் புலிகளுடன் நேரடியாக அடையாளம் காணப்பட்ட, செல்வராஜா கஜேந்திரன், பத்மினி சிதம்பரநாதன் என்போர் இந்தியாவின் ஆலோசனையின் பேரில் கூட்டமைப்பிலிருந்து நீக்கப்பட்டனர். கஜேந்திர குமார் பொன்னம்பலம் தமிழ்த் தேசிய நீக்க அரசியலுக்கு உடன்படாததினால், கூட்டமைப்பிலிருந்து வெளியேறினார்.

இரண்டாவது கட்டத்தில் தேசியப்பட்டியல் பாராளுமன்ற உறுப்பினராக கொழும்பு மேட்டுக்குடியைச் சேர்ந்த சுமந்திரன் களமிறக்கப்பட்டார். தமிழ்த் தேசிய நீக்க அரசியல் செயற்பாட்டை சர்வதேச மட்டத்தில் முன்னெடுப்பதற்கு சம்பந்தனுக்கு ஒரு உதவியாளர் தேவைப்பட்டார். உண்மையில் சம்பந்தன் கஜேந்திர குமாரையே இதற்குப் பயன்படுத்த விரும்பியிருந்தார். அவர் சம்பந்திக் காதலினாலேயே இந்தியாவின் ஆலோசனையின் பேரில் சுமந்திரன் கொண்டு வரப்பட்டார். சர்வதேசத் தொடர்புகளில் மருந்திற்குக்கூட தமிழ்த் தேசிய வாசனை இருக்கக் கூடாது என்பதே சுமந்திரன் வருகைக்குக் காரணமாக அமைந்தது. அவரும் அரசாங்கத்துடன் இணைந்து கிறிக்கட் விளையாடியும், ஒற்றையாட்சி அடிப்படையிலான ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் அரசியல் திரைவர வேற்றும் சம்பந்தனுக்குத் தமது வித வாசத்தைத் தெளிவாகவே தெரிவித்துக் கொண்டார்.

மூன்றாவது கட்டத்தில், சம்பந்தன் சிங்கக்கொடியேற்றி தமிழ்த் தேசிய அரசியல் நீக்கத்திற்குத் தயார் எனப் பகிரங்கமாக அறிவித்தார். அதுவும் ரணி லுடன் சேர்ந்து கொடியேற்றிய தன் மூலம் தனது உச்ச விசுவாசத்தைக் காட்டிக் கொண்டார். சிங்கக்கொடி பேரினவாதத்தின் அடையாளக்கொடி என்பது பற்றி, சம்பந்தனுக்கு எந்தவிதக் கவலையும் கிடையாது. நிர்ப்பந்தம் எதுவும் இல்லாமல், விருப்பத்தின் அடிப்படையிலேயே கொடியை ஏற்றினேன் என துணிச்சலுடன் கூற அவரால் முடிந்தது. இது விடயத்தில் கூட்டமைப்பின் ஏனைய தலைவர்களுடைய வெளிப்பாடு வெறும் புறப்பூக்கள் மட்டும்தான்.

நான்காவது கட்டம், கிழக்கு மாகாணசபைத் தேர்தலில் போட்டியிட்டமையாகும். இதன் மூலம் வடக்கு கிழக்கு பிரிப்பிற்கு அரசியல் அந்தஸ்து வழங்கப்பட்டது. வடக்கு கிழக்கு இணைப்பு தமிழ் மக்களது கூட்டிணைப்பின் அடையாளம். இது அரசியல் ரீதியாகவும், பிரிப்புக்குள்ளாகும் போது தமிழ்த் தேசிய அரசியல் தானாகவே சிதைவடையும். என்பது சம்பந்தன் தலைமைக்கு நன்றாகவே தெரியும்.

இத்தேர்தலிலும் தமிழ்த் தேசிய நீக்கத்தைக் கருத்தில் கொண்டு தமிழ்த் தேசியசாயம் இல்லாத முன்னாள் கல்வி அதிகாரி தண்டையுதபாணி முதலமைச்சர் வேட்பாளராக களமிறக்கப்பட்டிருந்தார். அவரும் சம்பந்தனின் கொள்கைக்கு மிகுந்த விசுவாசம் தெரிவிக்கும் வகையில் கிழக்கு மாகாணசபையின் எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருக்கின்ற போதும், தமிழ்த் தேசிய அரசியல் பற்றி வாயே திறப்பதில்லை. தனது சொந்த மாவட்டமான திருகோணமலையில் பேரினவாத ஆக்கிரமிப்பு பச்சையாக இடம் பெறுகின்ற போதும் சம்பந்தன் போலவே அவரும், அதுபற்றி அக்கறைப் படுவதில்லை. எதுவும் செய்யவேண்டாம் என சம்பந்தன் கட்டளையிட்டிருக்கக் கூடும். ஆக்கிரமிப்புக்கு எதிர்ப்புத் தெரிவிப்பது தமிழ்த் தேசிய அரசியலை வெளிப்படை

யாகக் காட்டமுற்படும் என சம்பந்தனைப் போல அவரும் கருதியிருக்கலாம். கன்னியா வெந்நீரூற்றுப் பிரதேசத்தினைப் பேரினவாதிகள் முழுமையாக ஆக்கிரமித்தபோதும், அங்குள்ள தமிழ் அடையாளங்களை அழிக்க முற்பட்ட போதும் அந்த விடயத்தை பெரியளவிற்கு பேசப்பொருளாக்க இவர்கள் இருவரும் முன் வரவில்லை. அன்று அங்குள்ள இந்துக்கோயில் கட்டுவிக்க தடை விதித்த பேரினவாதம் இன்று மிகப் பிரமாண்டமான பௌத்த விகாரை ஒன்றினைக் கட்டுவ தற்கு முயற்சிக்கின்றது.

ஐந்தாவது கட்டத்தான் வடமாகாணசபைத் தேர்தலில் விக்னேஸ்வரனை களமிறக்கியமையாகும். இவ்வளவு காலமும் சம்பந்தன் தலைமையின் தமிழ்த் தேசிய நீக்கச் செயல்முறை விக்னேஸ்வரனின் வருகையோடு முழுமை பெறுகின்றது. அதாவது பண்பு மாற்றத்தினைப் பெறுகின்றது. தமிழ்த் தேசிய நீக்கம் செய்யப்பட்ட அரசியலை வருங்காலத்தில் நகர்த்துவதற்கான தொடக்கப்பள்ளியாக அமைகின்றது. சம்பந்தனின் இதுவரைகால உழைப்பிற்கு தற்போது தான் வெற்றிகிடைத்திருக்கின்றது.

கூட்டமைப்பிற்குள் சம்பந்தனும், சுமந்திரனும் மட்டும் தமிழ்த் தேசிய நீக்கத்தை ஏற்றுக்கொண்டவர்களல்ல. சுரேஷ் பிரேமச்சந்திரன், மாவை, செல்வம் உட்பட எல்லாத்தலைவர்களுமே தமிழ்த் தேசிய நீக்கத்தை ஏற்றுக்கொண்டவர்கள்தான். இவர்கள் எப்போது இந்தியாவின் எடுபிடிகளாக செயற்பட முன்வந்தார்களோ, அன்றி விருந்தே தங்கள் அளவில் தமிழ்த் தேசிய நீக்கத்தை செய்துவிட்டனர். ஆனால் மக்களிடம் வாக்குப் பெற வேண்டும் என்பதற்காக தமது தமிழ்த் தேசியநீக்கத்தை வெளிப்படை யாகக் கூறத்தயாரில்லை. அதனால் தமிழ்த் தேசிய சாயத்தை அடிக்கடி பூசிக்கொள்கின்றனர். மாகாணசபைத் தேர்தல் போன்ற குறிப்பான விடயங்களில் மட்டும் இவர்களுடைய சாயம் வெழுத்து கறுப்பும் அல்லாத, வெள்ளையும் அல்லாத செம்மஞ்சள் நிறம் தெரியத் தொடங்குகின்றது.

மகிந்தர் ஒரு நாடகமாக 13வது திருத்தத்தினை மேலும் பலவீனமாக்க முற்பட்டபோது இவர்களும் 13வது திருத்தத்தினை பாதுகாக்கும் வீரர்களாயினர். பட்டு வேட்டி கேட்வர்கள் மகிந்தர் கோவணத்தை உருவத்தொடங்க கோவணத்தை பொத்திப்பிடிக்க முற்பட்டுள்ளனர். இவ் கோவணத்தைப் பொத்திப் பிடிக்கும் அரசியலைத் தமிழர்கள் செய்யவேண்டும் என்பதுதான் இந்தியா வினதும், மேற்கூலகத்தினதும் விருப்பம். தமிழர் அம்மணமானால் புது உடுப்புப் போடவேண்டிய தார்மீகப் பொறுப்பு அவர்களுக்கு வந்துசேரும். புது உடுப்பு போடும் செயற்பாடு என்பது பேரினவாதத்துடன் நேரடியாக மோதுகின்ற ஒன்று என்பதால் அவை அதற்கு தயாராக இல்லை.

கோவணத்தை உருவும் செயற்பாட்டினை முன்னெடுத்தபோதே மகிந்தருக்கு இந்திய - அமெரிக்கக் கூட்டு இதற்கு அனுமதிக்காது என்பது நன்றாகவே தெரியும். ஆனாலும் முயற்சித் தலைக்கு காரணம் தமிழ் அரசியலை இப்பொத்திப்பிடிக்கும் அரசியலோடு மட்டுப்படுத்திவைத்திருக்க வேண்டும்

03ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

மலையக அரசியலை நோக்குகின்ற போது எழுகின்ற பிரதான வினா அது தேசிய இன அரசியலா அல்லது வர்க்க நலன் சார்ந்த தொழிற்சங்க அரசியலா என்பதாகும்.

தேசியம் எனும்பொழுது தம்மை தாங்களே ஆளத்தகுதியுள்ளவர்களின் கூட்டுணர்வை குறிக்கின்றது. பொதுப் பிரதேசம், பொதுப் பொருளாதாரம், பொது மொழி, பொதுக் கலாசாரம் என்பன இந்த கூட்டுணர்வின் பிரதான அங்கங்களாகும். இவையே ஒரு இனத்தின் அடையாளங்களாகும்.

பொதுவாக மலையகத் தமிழரில் பெரும்பாலானோர் தோட்டத் தொழிலாளர்களாகவும், அவர்களை சார்ந்தவர்களாகவும் இருப்பதனால் தொழிற்சங்க அரசியலே கூடுதலாக வெளிப்பாட்டுத் தன்மைவடையதாக காணப்பட்டனும், தேசிய இன அரசியலின் கூறுகளுக்கு (பிரதேசம், பொருளாதாரம், மொழி, கலாசாரம்) அச்சுறுத்தல் ஏற்படுகின்றபோது தொழிற்சங்க அரசியலையும் மேலி தேசிய இன அரசியல் மேலெழும்புவதையும் அவதானிக்கலாம்.

தொழிலாளர்களின் பொருளாதார மற்றும் தொழில் நிலைமைகளை தொடர்ச்சியாக பேணுவதற்கும், முன்னேற்றுவதற்குமான தொழிலாளர்களின் அமைப்பாக தொழிற்சங்கங்கள் செயற்படுகின்ற பொழுதிலும் மலையகத் தமிழர்களை பொறுத்தவரை அவர்களின் ஆரம்பகால அரசியல் செயற்பாடுகள் கூட தொழிற்சங்கங்கள் ஊடாகவே முன்னெடுக்கப்பட்டது. ஒருபுறம் வர்க்க ஒருக்குமுறை என்பது தோட்டத் தொழிலாளர்கள் "மலையகத் தமிழர்களாக" ஒரு தேசிய இனத்தின் பிரதான சக்தியாக விளங்குவதால் தான் இடம் பெறுகிறது. எனவே தொழிற்சங்க அரசியல் மலையகத் தமிழரின் ஒட்டுமொத்த தேசிய இன அரசியலின் ஒரு கூறாக கொள்ளலாம்.

மலையகத் தமிழரின் தேசிய இன அரசியல் முனைப்பு பெற்றுவரும் இன்றைய சூழலில் தமிழரின் தேசிய இன அரசியல் முனைப்பு பெற்று வரும் இன்றைய சூழலில் அதன் ஆரம்ப மற்றும் இன அரசியலின் ஒரு முக்கிய கூறாகிய தொழிற்சங்க அரசியலின் முக்கியத்துவம் பற்றியும் பார்ப்பது இன்றையமையாததாகும். வர்க்க ஒருக்குமுறைக்கு எதிராக அந்த தளத்திலிருந்துதான் போராட வேண்டும். இது சர்வதேச ரீதியாக நிறுபிக்கப்பட்ட ஒரு விடயமாகும். இந்நிலையிலேயே மலையக தொழிற்சங்க அரசியலின் வளர்ச்சிப் படிகள் ஆராய்வதற்கு முன் சர்வதேச ரீதியில் தொழிற்சங்க செயற்பாடுகள் பற்றி சற்று பார்ப்பது சிறந்ததாகும்.

ஐரோப்பாவில் கைத்தொழில் புரட்சியுடன் எழுச்சி பெற்ற தொழிற்சங்க நடவடிக்கைகள் படிப்படியாக ஏனைய நாடுகளுக்கும் பரவியது. தொழிலாளர்களுக்கான முதலாவது சர்வதேச அமைப்பு 1864 இல் லண்டனில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. பிரித்தானியாவை சேர்ந்த ரொபர்ட் ஓவன் என்பவர் தனது தொழிற்சாலையில் வேலை நேரத்தை குறைந்ததுடன், 1819 இல் தொழிற்சாலைகளில் வேலை நேரத்தை குறைப்பதற்கான சட்டமூலம் பிரித்தானிய பாராளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றுவதற்கும் பெரும் பங்களிப்பு செய்திருந்தார். அதே வேளை பிரான்சை சேர்ந்த டேனியல் லீ கிரான்ட் (1783 - 1859) என்பவரே 'சர்வதேச தொழிலாளர் சாசனம்' ஏற்படுவதற்கு ஆரம்ப கர்க்காவாக இருந்துள்ளார்.

அமெரிக்காவில் 1790 களின் ஆரம்பத்தில் பல்துறைசார்ந்த தேர்ச்சிப்பெற்ற தொழிலாளர்கள் ஒன்றுகூடி 'குறைந்த வேதனம்' என்பதை முன் வைத்து தொழிற்சங்கத்தை தோற்றுவித்தனர். 1836 இல் அமெரிக்க தொழிலாளர் சம்மேளனம் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. 1842 இல் நீதிமன்ற தீர்ப்பொன்றில் தொழிற்சங்கங்கள் சட்டவிரோதமற்றவை என அறிவிக்கப்பட்டது.

மலையக தேசியம்: சவால்களும், தீர்வுகளும்

இவை இவ்வாறு இருக்கையில் கார்ல் மார்க்ஸ் தொழிற்சங்கங்களை வேறொரு விதமாக அணுகினார். தொழிற்சங்கம் என்பது முதலாளிக்கும் தொழிலாளிக் குமிடையில் இடம்பெறுகின்ற சமரசமாகவே கருதினார். அவரது பார்வையில் தொழிற்சங்கம் என்பது முதலாளித்துவத்தின் கூறாகவே இருந்தது. இதற்கு அப்பால் மலையக சமூக பின்புலத்தோடு நோக்குகின்றபோது யதார்த்தம் வேறு விதமாக இருந்தது. மலையகத்திலே உருவான மிதவாத தொழிற்சங்கங்களாக இருந்தாலென்ன (இ.தொ.கா) அல்லது இடதுசாரி தொழிற்சங்கங்களாக இருந்தாலென்ன (சண்முகதாசன், நடேசன் தலைமையிலானவை), இவை அனைத்தும் ஒரு தொழிற்சங்க பாரம்பரியத்தினூடாகவே மலையக தேசிய அரசியலை அணுகின.

முதன் முதலில் இலங்கையில் தொழிற்சங்கம் பற்றிய சிந்தனையை விதைத்தவர்கள் அல்பிரட் ஏர்னெஸ்ட் பூல்ஜன்ஸ் (1865 - 1916) மற்றும் கலாநிதி பிண்டோ ஆகியோர் ஆவர். 1893 இல் கேவ்ஸ் அச்ச நிறுவன தொழிலாளர் போராட்டமும், 1896 இல் புகையிரத ஊழியர்களின் வேலை நிறுத்தம் போராட்டமும், போக்குவரத்து துறைசார்ந்த ஊழியர்களின் 1906 ஆம் ஆண்டு வேலை நிறுத்த போராட்டம் என தொடர்ச்சியான போராட்டங்களும் இலங்கையில் தொழிற்சங்க இயக்கத்திற்கு அத்திவாரமிட்டன.

இலங்கையில் தொழில் கட்சி மற்றும் அகில இலங்கை தொழிற்சங்க காங்கிரஸ் என்பன 1928 இல் தோற்றுவிக்கப்பட்டதோடு ஏ. ஈ. குணசிங்க அதன் முதலாவது தலைவராக தெரிவானார். இலங்கை முதலாளிமார் சம்மேளனம் 1928 இல் தோற்றுவிக்கப்பட்டதோடு, அதுவே இலங்கையில் பதிவு செய்யப்பட்ட முதலாவது (1938 இல்) தொழிற்சங்கமாகும்.

இந்நிலையிலேயே மலையகத் தோட்டப் புறங்களில் 1930 களில் தொழிலாளர்களை ஒன்றிணைக்கும் நடவடிக்கைகள் ஆரம்பித்தன. மலையக மக்களின் அரசியலும் தொழிற்சங்க அரசியலோடே ஆரம்பிக்கிறது. மலையகத் தோட்டங்களுக்கு இந்தியாவிலிருந்து தொழிலாளர்கள் அழைத்து வரப்பட்டு நூறு வருடங்களுக்கு பின்பே (முதல் பொருளாதார குடியேற்றம் 1828 இல் ஆரம்பம்) தொழிற்சங்க அரசியல் பணிகள் மெதுவாக வேளுன்றுகிறது.

சேர் பொன் அருணாசலம், பெரி சுந்தரம் ஆகியோரால் 1921 இல் இலங்கை தொழிலாளர் சேமா அபிவிருத்தி சங்கம் தோற்றுவிக்கப்பட்டதோடு, துண்டு முறைக்கு எதிராக போராட்டங்களை முன்னெடுத்தனர். 1931 இல் அகில இலங்கை தோட்டத் தொழிலாளர் சம்மேளனம், இலங்கை இந்திய தொழிலாளர் சம்மேளனம் கோ. நடேசயரின் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. இவர் இந்தியர் என்பதற்கு அப்பால் மலையகத் தோட்டத் தொழிலாளர்களை இலங்கை சமூகத்தின் ஒரு பிரிவாக வளர்த்தெடுக்க விரும்பினார். 1939 ஜூலை 26 ஆம் திகதி நெருவின் வருகையோடு ஆரம்பிக்கப்பட்ட இலங்கை இந்திய காங்கிரஸானது பாரத் சேவா சங்கம், நாடார் மகாஜன சங்கம், பாண்டிய வேளாளர் சங்கம், ஹரிஜன சேவா சங்கம் என்பனவற்றின் இணைவே ஆகும். இவர்

1942 இல் அகில இலங்கை தோட்டத் தொழிலாளர் சம்மேளனம், இலங்கை இந்திய தொழிலாளர் சம்மேளனம் கோ. நடேசயரின் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. இவர் இந்தியர் என்பதற்கு அப்பால் மலையகத் தோட்டத் தொழிலாளர்களை இலங்கை சமூகத்தின் ஒரு பிரிவாக வளர்த்தெடுக்க விரும்பினார். 1939 ஜூலை 26 ஆம் திகதி நெருவின் வருகையோடு ஆரம்பிக்கப்பட்ட இலங்கை இந்திய காங்கிரஸானது பாரத் சேவா சங்கம், நாடார் மகாஜன சங்கம், பாண்டிய வேளாளர் சங்கம், ஹரிஜன சேவா சங்கம் என்பனவற்றின் இணைவே ஆகும். இவர்

கள் ஆரம்பத்தில் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் அங்கத்துவம் பற்றி சிந்தித்திருக்கவில்லை. இதன் முதலாவது தலைவராக இலட்சுமணச் செட்டியாரும் இணை செயலாளர்களாக ஏ. அஸிஸ்கம், எச். எம். தேசாயும் தெரிவு செய்யப்பட்டனர். இந்த அமைப்பு தோட்டத் தொழிலாளர்களின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்ததன் காரணத்தால் இலங்கை இந்திய காங்கிரஸ் தொழிலாளர் யூனியன் 1940 மேயில் ஹப்புத்தளை கதிர்சேன் கோவிலில் வைத்து பெரி சுந்தரம் தலைமையில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இடதுசாரி தேசிய சிந்தனை வளர்ச்சி பெற்று வந்த 1930 இற்கு பிற்பட்ட பெருந்தோட்டதுறை வரலாற்றில் லங்கா சம சமாஜ கட்சியின் அகில இலங்கை தோட்டத் தொழிலாளர் யூனியனால் முப்பதுகளில் இறுதி, நாப்பதுகளின் ஆரம்ப பகுதிகளில் பல வேலை நிறுத்தப் போராட்டங்கள் முன்னெடுக்கப்பட்டன.

1954 இல் இலங்கை இந்திய காங்கிரஸின் பெயர் இலங்கைத் தொழிலாளர் காங்கிரஸ் (இ.தொ.கா) என மாற்றப்பட்டது. இந்த பெயர் மாற்றம்கூட இந்தியா நிலையிலிருந்து இலங்கை மலையகத்தவர்கள் என்பதை வெளிப்படுத்துவதற்கான மற்றொரு வளர்ச்சிப்படியாகவே கொள்ளலாம். 1954 இல் இ.தொ.காவிலிருந்து பிரிந்து சென்று அஸிஸ் ஜனநாயக தொழிலாளர் காங்கிரஸை தோற்றுவித்தார். 1965 மே மாதத்தில் மற்றொரு பெரிய பிளவு ஏற்பட்டு வெள்ளையன் தலைமையிலே தொழிலாளர் தேசிய சங்கம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இவ்வாறே மலையக பெருந்தோட்டத்துறை தொழிற்சங்கங்களுக்கிடையில் பிளவுகளும், புதிய சங்கங்கள் உருவெடுத்தலும் இன்றுவரை தொடர்ந்த வண்ணமே உள்ளது.

இவ்வாறு தொழிற்சங்க அரசியலை மலையகப் பெருந்தோட்ட பகுதிகளில் முன்னெடுக்கும்பொழுது பலர் தங்கள் உயிர்களையும் தியாகம் செய்ய வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது.

1. 1942 இல் முல்லையா தோட்டப் போராட்டத்தில் உயிர் நீத்த கோவிந்தன்
2. 1942 இல் புப்பரஸ்ஸ கந்தா தோட்டப் போராட்டத்தில் உயிர் நீத்த வேலாயுதம், வீரசாமி ஆகியோர்
3. 1950 மார்ச் 02 ஆம் திகதி டெவன் தோட்டப் போராட்டத்தில் உயிர் நீத்த வைத்திலிங்கம்
4. 1953 இல் என்சாவைல தெய்வான தோட்டப் போராட்டத்தில் உயிர் நீத்த எட்லின் நோனா
5. 1953 இல் நெபாட லேங்டேல் தோட்டப் போராட்டத்தில் உயிர் நீத்த தேவன்
6. 1953 நவம்பரில் கல்தோணி தோட்டப் போராட்டத்தில் உயிர் நீத்த பி. வெள்ளையன்
7. 1956 இல் மல்செலியா நல்லதண்ணி தோட்ட போராட்டத்தில் உயிர் நீத்த காராமலை
8. 1956 மே 08 ஆம் திகதி டயகம தோட்டப் போராட்டத்தில் உயிர் நீத்த அல்விஸ் அப்புடாமி ஆப்ரஹாம் சிங்கோ
9. 1957 ஜூலை 15 ஆம் திகதி உடபுஸ்ஸலாவை போராட்டத்தில் உயிர் நீத்த எனிக் தோட்டத்தை சேர்ந்த பொன்னையன் மற்றும் கொம்பாடி ஆகியோர்.
10. 1958 இல் இரத்தினபுரி ஹேய்ஸ் தோட்டப் போராட்டத்தில் உயிர் நீத்த நடேசன்.
11. 1958 மார்ச் 30 ஆம் திகதி பொகவந்தலாவை போராட்டத்தில் உயிர் நீத்த பிரான்சிஸ், ஐயாவு ஆகியோர்
12. எட்டியாந்தொட்ட வெற்றிலையூர் பம்பேசும தோட்ட போராட்டத்தில், உயிர் நீத்த மாமுண்டு
13. 1959 இல் மாத்தளை மாதென்ன தோட்டப் போராட்டத்தில் உயிர் நீத்த கே. முத்துசாமி
14. 1960 இல் ரக்வானை மூக்களாந்சேனை தோட்டப் போராட்டத்தில் உயிர் நீத்த தங்கவேலு
15. 1966 இல் நீட்டம்புவ மல்வான தோட்டப் போராட்டத்தில் உயிர் நீத்த சிதம்பரம்
16. 1961 நவம்பரில் நாலப்பிட்டி மொண்டிசிரஸ்லோ (லெட்சுமி தோட்டம்) தோட்டப் போராட்டத்தில் உயிர் நீத்த ஆராயி, நடேசன், செல்லையா, மாரியப்பன் ஆகியோர்.
17. 1964 மே 28 ஆம் திகதி மாத்தளை கந்தருவர தோட்டப் போராட்டத்தில் உயிர் நீத்த அழகர், ரெங்கசாமி ஆகியோர்
18. 1967 நவம்பர் 08 ஆம் திகதி மருல்கலை சின்ன கிளாப்போக்கு தோட்டப் போராட்டத்தில் உயிர் நீத்த சோனை
19. 1968 ஒக்டோபர் 27 ஆம் திகதி இரத்தினபுரி மயிலிட்டியா தோட்டப் போராட்டத்தில் உயிர் நீத்த சின்னப்பன் அந்தோனிசாமி
20. 1970 செப்டம்பரில் பதுளை சீனாகொல தோட்டப் போராட்டத்தில் உயிர் நீத்த அழகர்சாமி, ராமையா ஆகியோர்.
21. 1970 டிசம்பர் 31 ஆம் திகதி மாத்தளை கருங்காலி தோட்டப் போராட்டத்தில் உயிர் நீத்த பார்வதி, கந்தையா, ஆறுமுகம், ராமசாமி ஆகியோர்
22. 1977 மே 11 ஆம் திகதி தலவாக்கலை டெவன் தோட்டப் போராட்டத்தில் உயிர் நீத்த சிவனு லட்சுமணன்
23. 1980 இல் கண்டி பள்ளேகலை தோட்டப் போராட்டத்தில் உயிர் நீத்த பழனிவேல்

அன்புக்குரிய தாய்மாரே தந்தைமாரே சகோதர சகோதரிகளே!

நீங்கள் பார்வையாளரா? போராடுபவரா?

சஞ்சீவ பண்டார சிறையில் அடைக்கப்பட்டார் என்ற செய்தியை நீங்கள் அறிந்திருப்பீர்கள். நீங்கள் இது குறித்து வெவ்வேறு விதமாக சிந்தித்திருக்கலாம். கொலைகாரர்கள், கொள்ளைக் காரர்கள், பாலியல் குற்றவாளிகள் எனப் பலர் ஆட்சியாளர்களின் மடியில் செல்லப் பிள்ளைகளாக துயில் கொள்ளும் அதே வேளை இலவச கல்வி சுதந்திரத்தையும் வென்றெடுக்க போராடும் பல்கலைக்கழக மாணவர்களின் தலைவர் தோழர் சஞ்சீவ பண்டார சிறைவைக்கப்பட்டிருப்பார் இந்நாட்டில் சட்டமும் ஒழுங்கும் நடைமுறைப்படுத்தப்படும் விரும்பும் இப்படித்தான் காணப்படுகின்றது.

உங்களது பிள்ளைகளை பாடசாலைக்கு அனுப்புவதற்கும், பாடசாலையில் ஒழுங்காக கற்பிக்காததினால் மேலதிக வகுப்புகளிற்கு அனுப்புவதற்கும் ஆயிரக்கணக்கில் பணம் செலவளிக்க வேண்டியுள்ளதா இந்நாட்டில் பிரச்சினைக்கு மேலதிக நேரம் வேலை செய்வதோ அல்லது அதிகமாக உழைப்பதோ சந்தர்ப்பம் கிடைத்தால் மோசடிகளில் ஈடுபடுவதோ தான் நீங்கள் தேரும் தீர்வாகவிருக்கும். நீங்கள் தள்ளிவிடப்பட்டிருக்கும் நிலை இது தான். சுமுகமாக ஒன்றிணைந்து தீர்வைத் தேடாமல் தனித்தனியே தீர்வினைத் தேட முயற்சிப்போம் எனில் இதுதான் நடக்கும். பல்கலைக்கழக மாணவர்களாகிய நாம் ஓரணியாய் திரண்டு தீர்வினைப் பெற எவ்வாறு போராட வேண்டும் என அனைவருக்கும் முன்மாதிரியாய் செய்து காட்டியிருக்கின்றோம்.

அரசாங்கத்தின் முன்பலர் இரண்டு மூன்றாக மடிந்து வளைந்து கொடுத்த போதும் இலங்கை மாணவர் இயக்கம் தைரியமாய் எதிர்த்து நிற்பதன் காரணமாய் எமக்குள்ளிருக்கும் ஒற்றுமையும் ஒருமித்த செயற்பாடாகும். இவ்வாறு நாம் ஒற்றுமையாக செயற்படுவது குறித்து ஆட்சியாளர்களுக்கு அளவில்லாத பயம் உண்டு சற்று சிந்தியுங்கள். ஆட்சியாளர்கள் எப்போதும்

ஒற்றுமையை சீர்குலைக்கும் வகையிலும் முரன்பாடுகளை தோற்றுவிக்கும் வகையிலும் தான் செயற்படுகின்றார்கள். மதவாதம், இனவாதம், பிரதேசவாதம், தனிநபர்கள் வாதங்கள் என அனைத்தும் விதைக்கப்படுவது இந்த நோக்கத்தில் தான் நாங்கள் ஒருவருக்கு ஒருவர்குரோதம் பாராட்டி மோதிக்கொண்டிருக்க ஆட்சியாளர்கள் சத்தமின்றி தன் தேவைகளை நிறைவேற்றிக் கொள்கிறார்கள்.

ஆட்சியாளர்களும் ஆட்சியாளர்களின் நிழலாய் இயங்கும் அரச மற்றும் தனியார் ஊடகங்களும் உங்களுள் விதைத்துள்ள விசமகருத்துக்களுக்கு பதில் கூறுவதற்காக நாம் உங்களிடம் வரவில்லை. அதற்குப் பதிலாக போராடுமாறு அழைப்பு விடுக்கவே வந்தோம் உங்கள் பிள்ளைகளின் கல்வி உரிமையை ப்வன்றெடுக்கப் போராடுங்கள். பாடசாலை அபிவிருத்தி சங்கத்திற்கு இனி மேலும் பணம் செலுத்தாதீர்கள். கூட்டங்களில் எழுந்து நின்று தரமுடியாது என்று கூறுங்கள். போராட்டத்தினை அங்கிருந்து ஆரம்பியுங்கள். வேறுயாரும் ஆரம்பிக்கும் வரை வேடிக்கை பார்த்து கொண்டிருக்காதீர்கள். பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் என்ற வகையில் உங்களது போராட்டத்துடன் கை கோர்க்க தயாராய் உள்ளோம். எமது தம்பி தங்கையரின் எதிர்காலத்தினை பாளாக்கிட நாம் இடமளிக்கப் போவதில்லை. ஆனால் அதற்காக நீங்களும் போராட வேண்டும். உங்களுக்கும் அதில் பொறுப்புண்டு போராட்டத்திற்கு நீங்களும் கைகொடுங்கள். நீங்கள் பார்வையாளராக வேடிக்கை பார்த்து கொண்டிருப்பதனையே ஆட்சியாளர்களும் விரும்புகின்றார்கள். தற்போதும் கூட்டுநீங்கள் சகல பிரச்சினைகளினதும். முன்பார்வையாளர்களாக தான் இருத்தப்பட்டுள்ளீர்கள். தொடர்ந்தும் பார்வையாளர்களாக இருக்காமல் பிரச்சினைகளுக்கு தீர்வினைப் பெற சுமுகமாய் ஒன்றிணைந்த நடவடிக்கைகளை ஆரம்பியுங்கள். தொழிலாளர்களே, விவசாயிகளே, மீனவர்களே ஒத்துழைப்பினைத் தாரூங்கள் அதன்மூலம் தான போராட்டத்தினை வெற்றிகொள்ள முடியும். வெற்றி நமக்கே.

மறக்கப்பட்ட தமிழ் அரசியல் கைதிகள்

விடயம் என்பன பேசாப் பொருளாக மறக்கப்பட்ட நிலைக்கு இவர்களால் கொண்டு செல்லப்பட்டுள்ளது. தமிழ் அரசியல் கைதிகள் நிலை மிகத் துயரமான நிலையில் காணப்படுகிறது. ஆட்சியாளர் தமது அரசியல் நிகழ்ச்சி நிரலுக்கு ஏற்றவாறு சில தமிழ் அரசியல் கைதிகளை மூளைச் சலவை செய்து மாற்றி உள்ளனர். அவர்களுக்கு சுகபோகங்கள் வழங்கப்படுகின்றன. தேர்தல்களில் போட்டியிட வைக்கும் முயற்சிகளும் நடைபெறுகின்றன. இத்தகைய சூழ்நிலையில் தமது தீர்மானத்தில் உறுதியாக இருக்கும் போராடிகளை தண்டிக்கும் நிலை அதிக அளவில் இடம் பெறுகின்றன. எனவே இத்தகைய நிலைமைகளை நாம் எதிர்பார்த்ததுடன்

தமிழ் அரசியல் கைதிகளின் விடுதலை தொடர்பாக அதிக அக்கறை காட்ட வேண்டும். எனவே தமிழ் அரசியல் கைதிகள் தொடர்பாக நடைபெறும் போராட்டங்கள் நினைவு தின வைபவங்கள் இவற்றில் நாம் உணர்பூர்வமாக கலந்து கொள்ள வேண்டும். இங்ஙனம் கலந்து கொள்ள பின்னடிப்போமானால் அதுவும் அரசாங்கத்துக்கு நாம் செய்யும் உதவியாகவே அமையும். இலங்கை மக்களின் விடுதலைப் போராட்டம் நீண்ட வரலாற்றைக் கொண்டது. இந்த நீண்ட காலப் பகுதியில் பல வடிவங்களில் போராட்டங்கள் முன்னெடுக்கப்பட்டன. உண்மையான இதய சக்தியுடன் இந்த போராட்டங்களில் பங்களிப்பை

03 ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

வழங்கிய அனைவருக்கும் நாம் சிரம் தாழ்த்தி மரியாதை செய்ய வேண்டும். விடுதலையை மதிக்கும் ஒவ்வொருவரும் இதைத்தான் செய்வார்கள். தமிழ் தலைமைகளின் பலவீன நிலை காரணமாகவே தமிழ் இளைஞர்கள் ஆயுதப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டுள்ளது. ஆட்சியாளர்களின் ஒடுக்கு முறையின் உச்சநிலை தமிழ் தலைமைகளின் பலவீன நிலை இவை காரணமாகவே வன் முறையை நாட வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. எனவே மீண்டும் தமிழ் மக்களின் விடுதலைப் போராட்டத்தை விடுதலை உள்ளது. இன்றைய தமிழ்த் தலைவர்கள் பலவீனப் படுத்தும் செயற்பாடுகளில் இட்டுச் செல்வதை நாம் அனுமதிக்கப் போகின்றோமா?

அக்கறை காட்டாத தமிழ்த் தலைமைகள் 02 ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

அரசியல் வாதிகள் தமது அரசியல் நலன்களுக்காக மட்டும் இந்த பிரச்சினையை பாவிப்பதை எதிர்காலத்தில் என்றாலும் நாம் தவிர்க்க முயல வேண்டும். தமிழ் அரசியல் கைதிகள் சிறைச்சாலையில் தாக்கப்படுவதைக் கண்டித்து வெலிக்கடைச் சிறைச்சாலைக்கு முன்பாக அரசியல் கைதிகளை விடுதலை செய்யும் அமைப்பு மறியல் போராட்டத்தை ஒழுங்கு செய்திருந்தது. மேற்படி மறியல் போராட்டத்தின் போது அரசியல் கைதிகள் சிறைகளில் தாக்கப்படுவதைக் கண்டித்து பதாகை ஒன்று மூன்று மொழிகளிலும் வரையப்பட்டது. மேற்படி போராட்டத்தின் போது போராட்டக்காரர்களால் பிடிக்கப்பட்டது. போராட்டம் ஆரம்பமானபோது முக்கிய அரசியல்

பிரமுகர்கள் அங்கு வரவில்லை. ஆனால் குறிப்பிட்ட நேரத்தின் பின்னர் அரசியல் பிரமுகர்கள் காட்சி கொடுக்கத் தொடங்கினர். ஊடகப் பெருமக்கள் அவர்களை மொய்க்கத் தொடங்கினர். ஒருகட்டத்தில் கண்டனப் பதாகைகள் ஊடகப் பெருமக்களின் காலடியில் கிடக்க அவர்கள் அரசியல் பிரமுகர்களின் செவ்வியல் கவனத்தை குவித்தனர். இவையாவும் எதிர்காலத்தில் தவிர்க்கப்பட வேண்டும் தமிழ் மக்களின் மனித உரிமை மீறல்கள் தொடர்பாக சுகந்திரமான அமைப்பு உருவாக்கப்பட வேண்டும். அதன் மூலம் அரசியல் பிரமுகர்களின் திட்டமிடல்கள் அங்கு வெளிப்படும்.

Digitized by Sri Vaidyanathan's Foundation
www.sri-vaishnavam.org

சுற்றுலாத்துறை கற்பிட்டியில் நிவஸ்குறையாடல். தேசிய மீன்பிடி ஒருமைப்பாட்டு இயக்கம். ஹோம்ஸ் குமார ஒருமைப்பாட்டு இயக்கம்.

"இந்தத் தீவில் நாங்கள் தலைமுறை தலைமுறையாக வாழ்ந்து வருகின்றோம். இதற்கு மாற்றாக எங்களுக்கு பணம் தந்தாலும் நிலத்துக்கான எங்கள் உரிமையை நாங்கள் விட்டுத்தருவதற்கு தயாராக இல்லை" எனத் தெரிவிக்கின்றார் கற்பிட்டிக் குடாவில் உள்ள முத்துவாளின் ஓர் குடியிருப்பாளரான சமதப் புளப்புகுமார. கற்பிட்டி மற்றும் அதன் 14 தீவுகளில் உள்ள மக்கள், தேசிய மீன்பிடி ஒருமைப்பாட்டு இயக்கம் (NAFSO) மற்றும் மக்கள் அபிவிருத்தி வலையமைப்பு என்பவற்றோடு கூட்டிணைந்து, நடைபெறுவருகின்ற பெருமளவான நிலச்சுற்றையாடலுக்கு எதிராக போராடி வருகின்றனர்.

இந்தப் பிரதேசத்தில் வசிப்பவர்களில் ஏறத்தாழ அனைவரும் மீனவர்களாவார் என்பதோடு இந்த நிலங்களில் கடந்த 70-80 வருடங்களாக குடியிருக்கின்றனர். புளப்புகுமாரவின் கருத்துக்கள் தெரிவிப்பது போல் இந்த நிலங்களுக்கான உரிமைகளின் இழப்பு என்பது அவ்வகையது மூதாதையர் மரபு, வாழும் விதம், அதே போன்று வாழ்வாதாரங்கள் மற்றும் வருமானம் ஈட்டும் முறைகள் மற்றும் இழக்கப்படுவதாக அர்த்தப்படுத்துகின்றது.

புத்தளம் மாவட்டத்தில் உள்ள கற்பிட்டிக் குடா 14 பிரதான தீவுகளை உள்ளடக்கியுள்ளது இந்த 14 தீவுகளும் மொத்தமாக 1672.67 ஹெக்டேயர்கள் 4133.19 ஏக்கர்கள் நிலப்பரப்பைக் கொண்டுள்ளன. கற்பிட்டி 64.908 மக்களுக்கு (2009 ஆம் ஆண்டுச் சனத்தொகைப் புள்ளிவிபரம்) தாயகமாக உள்ளதுடன் அதில் ஐக்கிய நாடுகளின் உணவு மற்றும் விவாபார ஸ்தாபன தரவுகளுக்கு அமைய 12,967 பேர்கள் மீன்பிடித் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ளனர்.

இந்தப் பிரதேசம் 2003 இன் முற்பகுதிகளில் வடிவமைக்கப்பட்ட நாட்டின் சுற்றுலாத்துறை அபிவிருத்தி தந்திரோபாயத்துக்கான 15 இடங்களில் ஒன்றாகவும் உள்ளது. உண்மையில் இந்த வேலைத்திட்டத்துக்காக சுமார் 4000 ஏக்கர்கள் நிலங்களின் கையகப்படுத்தல் அமைச்சரவையின் ஒரு தீர்மானத்தைத் தொடர்ந்து 2004 இன் முற்பகுதிகளிலேயே ஆரம்பமானது. 2003 இலிருந்து கற்பிட்டி தீவுகளின் மொத்த நிலப்பரப்பின் சுமார் 25 வீதமான சுமார் 1000 ஏக்கர்நிலங்கள் குறைந்தது 2500 குடும்பங்களிடம் இருந்து பல்வேறு வழிவகைகளின் மூலமாக பிடுங்கப்பட்டன. இந்தப் பகுதியில் 16 சுற்றுலா விடுதிகள் ஹோட்டல்கள் மற்றும் அவற்றிற்காக பாதைகளின் நிலமாணங்களுக்காக ஏற்கனவே முன்மொழியப்பட்டுள்ளது.

சுனாமிக்குப் பின்னர் (2005 தொடக்கம்) சுற்றுலாத்துறை வியாபாரத்தில் உள்ளவர்கள் நாடுமுழுவதிலுமாக தேசப்பட்டுள்ள கரையோரப்பகுதிகளை குறைந்தவிலையில் வாங்கிக் கொள்ளனர். மீண்டும் 2009 யுத்தத்திற்கு பிந்திய காலப்பகுதியில் மீள்நிர்மாணக் கட்டத்தை ஆதாயமாக்கிக் கொள்வதற்கு வளமான வியாபார இடங்களைப்

பெற்றுக் கொள்வதற்கு சுற்றுலாத்துறையில் உள்ள முதலீட்டாளர்கள் முண்டியடிக்கின்றனர்.

மேலதிகமாக வாக்காளர் டாபுக்கள் போன்ற அரசாங்க ஆவணங்களிலிருந்து குடியிருப்பாளர்களின் பெயர்களை இரகசியமான முறையில் நீக்குதல் சட்ட உரித்துடமை விதிமுறைகள் மற்றும் அரசாங்க நிபந்தனைகள் என்பவற்றின் துள்பிரயோகம் மற்றும் வழக்காற்றுச் சட்டத்தின் ஏற்பாடுகளை அலட்சியப்படுத்துதல் தாங்கிய குடியிருக்கும் காணிகளின் உறுதி களைச் சமர்ப்பிக்க முடியாத குடியிருப்பாளர்களும் மீது வலுக்கட்டாயப் படுத்தும் வழிமுறைகள் மூலமாகவும் மற்றும் வகைகள் உலர்த்தும், நங்கூர மீடும் இடங்களை பலாத்காரத்தை உபயோகித்து கைப்பற்றிக் கொள்ளுதல் என்பவை மூலமாகவும் கூட நில அபகரிப்புகள் நடைபெற்றுள்ளன.

இலங்கையில் ஆயுதகைள் முதலீட்டுச் சபை இலங்கைச் சுற்றுலாச்சபை, மற்றும் நகர அபிவிருத்தி அதிகார சபை அதே போன்று சுற்றுலாத்துறைத் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ள தனியார் முதலீட்டாளர்கள் ஆகியோர்களே இந்த தவறான பெருமளவான நில வகைப்படுத்தல்களுக்கு இதுவரை பொறுப்பானவர்களாவார். பாதிக்கப்பட்ட குடியிருப்பாளர்கள் பல்வேறு கோரிக்கைகளுக்காக ஒன்று திரட்டியுள்ளனர்.

அரசின் நிலக்கைப்படுத்தல் செய்முறைகளினை வெளிப்படைத்தன்மை மற்றும் இரண்டகத்தன்மை என்பவற்றுக்கு எதிர்ப்பு அபிவிருத்தி வேலை திட்டங்கள் மற்றும் குடியிருப்பாளர்களுக்கான அவற்றின் நன்மைகள் தொடர்பாக அரச தீர்மானம் மேற்கொள்ளுதல் கலந்துரையாளல் செயல்முறைக்கு இடம் இல்லாதிருப்பதையும் கூட இது பிரதிபலிக்கின்றது.

குடியிருப்பாளர்களின் பொருளாதார, சமூக மற்றும் கலாசார உரிமைகளை இழப்பிற்கு ஒப்பான இழப்பீட்டுத் தீர்வுகள். புாரதம்பரிய மற்றும் வாழ்வியல் முறைகளின் இழப்புக்கான எதிர்ப்பு, கற்பிட்டி பிரதேச மக்கட் தொகையின் பெருமளவான மீனவர்களின் வாழ்வாதார இழப்புகள் மற்றும் வருடமொன்றுக்கு சுமார் 250-400 மெற்றிக் தொன் வரையிலான கருவாட்டு உற்பத்திக் அப்பாற் பட்டதாக நாட்டின் மிகவும் வளமான மீன்பிடி களத்தின் இழப்பு என்பவற்றுக்கான எதிர்ப்பு இந்த அச்சம் சுற்றுலாத்துறையிலிருந்து ஈட்டக் கூடிய உயர்மட்ட ரைபம் மற்றும் இதனூடாக இப்பிரதேசவாசிகளுக்கு உருவாக்கப் போகும் வேலைவாய்ப்புகளின் சாத்தியத்தன்மை என்பவற்றிற்கெதிராக ஒப்பிடப்படுதல் வேண்டும்.

நுட்பமான கரையோர சூழலியல் முறைமையைப் பாதுகாப்பதில் அரசு தரப்பின் வேண்டுகோள் அலட்சியத்துக்கான எதிர்ப்பு புவிவெப்பமடைதல் காரணமாக கடலரிப்பு மற்றும் நாட்டின் சீரற்ற காலநிலை என்பன பெரும் அளவிலான நிர்மாண வேலைத் திட்டங்கால் மோசமாக்கப்படும். தற்போதுள்ள கண்டல் தாவரத் தொகுதிகளும் கூட இச்செயல் முறைகளில் அச்சுறுத்தலுக்கு உள்ளாக்கப்படும் இது பதிலுக்கு பிரதேசத்தின் மீன்பிடி மற்றும் கடலுணவுத் தொழில் என்பவற்றை எதிமொறையாகப் பாதிக்கும். நில உடமை உரிமைகள் வழக்காற்று உரிமைகள் மீறல்மற்றும் இவை அனைத்துக்கும் மேலாக கற்பிட்டித் தீவுகள் மற்றும் குடாப்பகுதிகளின் சுதந்திரமாக சுயாதீனமான மற்றும் அமைதியான வாழ்க்கை முறைகள் என்பவற்றின் மீறலுக்கு எதிராக பலாத்கார நிலக்கையகப்படுத்தல்கள் தனியா உ உரித்துடமையின் மீறல் மற்றும் கற்பிட்டியில் பிரதேசத்தில் நடைபெறுகின்ற சட்டவிரோத நில அபகரிப்புகள் என்பன ஜனாதிபதி மகிந்த ராஜபக்சுவின் நேரடி கவனத்திற்கு கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது.

அமெரிக்காவில் ஒரு தினவாதி கொலைக் குற்றத்தில் விடுதலை!

அமெரிக்கா தேசம் ஜனநாயகத் தின் உச்சத்தில் இருப்பதாக கூறப்படுகின்றது கறுப்பினத்த வரான பரக் ஒபாமா அங்கு ஜனதி பதியாக வரமுடிகின்றது. உலக நாடுகளில் மனித உரிமை மீறல் கள் தொடர்பாக குரல் கொடுக்கும் முதல் நாடாக அமெரிக்கா விளங்குகின்றது. ஆனால் அண்மையில் கறுப்பின இளைஞன் வெள்ளை இனத்தவ இளைஞனால் கொல்லப்பட்டுள்ளான். கொலை செய்த மைக்கான சான்றுகள் பல இருந்தும் அமெரிக்காவின் புளோரிடா மாநில நீதிமன்றம் அந்த வெள்ளை இன இளைஞனை குற்றமற்றவர் எனக் கூறி விடுதலை செய்துள்ளது. இந்த தீர்ப்பை எதிர்த்து கறுப்பின சிவில் அமைப்புகள் பல போராட்ட களத்தில் குதித்துள்ளன. முதலாளித்துவ ஜனநாயகம் என்ன நிலை அடைந்துள்ளது என்பதற்கு இந்த விடயம் சாட்சி பயக்கின்றது.

கடந்த யூலை 13ம் திகதி அமெரிக்க நீதிமன்றில் ஜோர்ச் சிம்மர்மான் என்ற கொலையா ளியை நீதிமன்றம் குற்றமற்றவர் எனப் கூறி விடுதலை செய்துள்ளது. ரேறே மாட்டின் என்கின்ற கறுப்பின இளைஞன் கொலை செய்தமைக்காகவே சிம்மர்மான் மீது வழக்கு தொடரப்பட்டிருந்தது. மேற்படி தீர்ப்பு வழங்கப்பட்ட நாளில் இருந்து அமெரிக்க தேசம் எங்கும் கறுப்பினத்தார் அமைப்புகள் போராட்டங்களை நடத்தி வருகின்றனர். அமெரிக்க தேசத்தில் இருக்கும் கறுப்பினத்தாரின் சிவில் அமைப்புகள் எவையும் இந்த தீர்ப்பை ஏற்காத நிலை காணப்படுகின்றது.

கடந்த பெப்ரவரி மாதம் 26ம் திகதி புளோரிடா மாநிலத்திலுள்ள ஸ்ரான் போர்ட் நகரத்தில் மாட்டின் என்கின்ற 17 வயது நிரம்பிய கறுப்பின இளைஞன் தனது வீட்டுத் தேவைக்கான பொருட்களை வாங்கிய பின் வீட்டை நோக்கி நடந்து கொண்டிருந்தான் அவனிடம் அந்த வேளையில் எத்தகைய ஆயுதமும் இருந்திருக்கவில்லை. மேலும் மாட்டின் எத்தகைய குற்றச் செயல்களும் புரிந்தவனும் இல்லை. அன்று அவன் தனது காதலியுடன் கதைத்துக்கொண்டே நடந்து கொண்டிருந்தான்.

வெள்ளை இனத்தவனான சிம்மர்மான் என்பவன் மாட்டின் தலையை மூடிய தொப்பியுடன் நடந்து கொண்டிருப்பதை இந்த வெள்ளை இன இளைஞன் சந்தேகத்துடன் நோக்கினான் உண்மையில் வெள்ளை இன இளைஞன் ஒருவன் தனது தலையை மூடிய தொப்பியுடன் சென்றிருந்தால் அவனுக்கு சந்தேகம் வந்திருக்காது ஆனால் கறுப்பின இளைஞன் போவ தால் அவனுக்கு சந்தேகம் அவன் உடனடியாகவே பொலிசாருக்கு தகவலை தெரிவித்து இருந்தான். அதே நேரம் அந்த வெள்ளையின இளைஞன் இதற்கு முன்பும் பல முறை கறுப்பின இளைஞர் பலரின் தகவல்களை பொலிசாருக்கு வழங்கியிருந்ததாக தெரியவருகிறது. சில சமயங்களில் பொலிசார் வரும் முன்பாகவே இளைஞன் தப்பிச் சென்று விடுவதுண்டு. எனவே மாட்டின் தப்பிக்க முடியாத படி அவனை கைது செய்யுமாறு சிம்மர்மனை பொலிசாரிடம் கேட்டிருந்தார். பொலிசார் அதற்கு மாட்டினை பின் தொடராதது காருக்குள் இருக்குமாறே பணிப்புரை வழங்கியிருந்தனர். ஆனால் சிம்மர்மான் பொலிசாரின் உத்தரவை புறக் கணித்துவிட்டு மாட்டினை பின் தொடர்ந்த இந்த நிலையில் மாட்டினுக்கும் சிம்மர்மானுக்கும் இடையில் வாய்த் தாக்கம் கைகலப்பாக மாற சிம்மர்மான் தனது கைத்துப்பாக்கால் மாட்டினைச் சுட்டுக்கொன்றான். சில நிமிடங்கள் கழிந்த நிலையில் அங்கு வந்த பொலிசார் சிம்மர்மானை பொலிஸ் நிலையம் அழைத்துச் சென்றனர். பொலிசாரிடம் வாக்கு மூலம் கொடுத்த சிம்மர்மான் தனது தற்பாதுகாப்பின் நிமிர்த்தம் தான் மாட்டினை சுட்டுக் கொன்றதாக கூறிள்ளான்.

பொலிசார் சிம்மர்மானின் முறைப்பாட்டை ஏற்றுக்கொண்டு அவனை விடுதலை செய்திருந்தனர். இதற்கு எதிராக பலமான எதிர்ப்புக் குரல்கள் கறுப்பின சமூகத்தில் இருந்து வெளிக்கிளம்பியதால் சிம்மர்மான் கைது செய்யப்பட்டு வழக்கு தாக்கல் செய்யப்பட்டது. வழக்கு வெறும் நாடகமாகவே அமைந்தது. இறுதியாக யூரிமார்களின் தீர்ப்புக்கு வடப்பட்டது. யூரிமார்களின் கறுப்பினவர்கள் எவரும் இடம் பெற

வில்லை மேலும் யூரிமா ரில் சிலர் வழக்கு தொடர்பாக கறுப்பினத்தவர்களுக்கு மாறான கருத்துக்களை தெரிவித்து இருந்தும் அவர்கள் மீது நடவடிக்கைகள் எதுவும் அவர்கள் மீது மேற்கொள்ளப்படவில்லை. மேலும் பொலிசார் கொலையாளி சிம்மர்மானை விடுவிப்பதில் குறியாக இருந்ததுடன் அதற்கான நகர்வுகளையும் மேற் கொண்டிருந்தனர். சிம்மர்மானிற்கும், மாட்டினுக்கும் இடையே ஏற்பட்ட சண்டையில் என்ன நடைபெற்றது என்பதை அறிவதற்கு இடமளிக்கப்பட்டது. இதனால் யூரிமா ரிடம் சிம்மர்மான் தனது பக்க நியாயத்தை கூறுவதற்கு சந்தர்ப்பம் வழங்கப்பட்டது. மாட்டின் இறந்தமையால் மாட்டின் பக்க நியாயம் வெளிவர வில்லை. மாட்டின் பக்கம் அவனது காதலிக்கு சண்டையின் போது கூறியவை அதன் போது அவள் கேட்டவை என்பவை கவனத்தில் எடுக்கப்படவில்லை. மேலும் வழக்கு விசாரணையின் போது மாட்டினுடைய காதலியை குற்றவாளி சார்பில் ஆஜரான சட்டத் தரணி அட்டியும் கீழ்த்தரமான சொற்பிரயோகங்களை மேற்கொண்டும் குறுக்கு விசாரணை செய்தததை நீதிபதியும் வழக்கு தொடுக்கும் அனுமதித்து இருந்தனர் மேலும் நடைபெற்ற சம்பவத்தை பார்க்

கின்ற போது மாட்டின் தன்னிடம் கைத்துப்பாக்கியோ, கத்தியோ, சடியோ எவற்றையும் கொண்டிருக்கவில்லை ஆனால் சிம்மர்மானிடம் துப்பாக்கி இருந்துள்ளது. எனவே சிம்மர்மான் தப்பிக்க பலமான வாய்ப்பு இருந்துள்ளது. இருந்தபோதும் சிம்மர்மான் துப்பாக்கியால் மாட்டினை சுட்டுக் கொன்றுள்ளான். எனவே இதை தற்பாதுகாப்பிற்கான காரணமாக கொள்ள முடியாது என்றே மாட்டின் பக்கத்திலுள்ள லோர்ஆதங்கமாக உள்ளது. மேற்படி வழக்கை பார்க்கின்ற போது புளோரிடா மாநிலத்தில் சட்ட நியாய திக்கம் எதை எதிர்பார்க்கின்றதோ அதை நிறைவேற்ற வேண்டும். என்ற சட்டத்துக்குள் வைத்து சகல விதமான தில்லு முல்லுக்களும் புரியப்பட்டுள்ளன. உண்மையில் தான் தப்புவதற்கு எந்தவொரு சந்தர்ப்பமும் இல்லை என்ற நிலை ஏற்படும் போதே ஒருவர் தற்பாதுகாப்பு பாதுகாப்பை பெற முடிகின்றது. இது இங்கு கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை. எமது

சட்ட நிலைப்பாட்டில் நாம் நாம் உறுதியாக இருக்க வேண்டும் என்ற கோணத்தில் 24 பிராந்திய மாநிலங்கள் செயற்பட்டு வருகின்றன. உண்மையில் இவை பின் பற்றும் சட்ட ஏற்பாடுகள் வசதி படைத்த செல்வந்தர்களின் நலனுக்காகவும் அவர்கள் யாரையும் பழி வாங்கிவிட்டு தப்பித்துக் கொள்வதற்கும் ஏதுவாக உருவாக்கப்பட்டது ஆகும். எனவே எமது சட்ட நிலைப்பாட்டில் நாம் உறுதியாக இருக்க வேண்டும். என்ற வாதம் குற்றங்களைப் புரிவோர் தப்பிப் பதற்கே வாய்ப்புக்களை வழங்குகின்றது. யூரி மார்களுக்கு நீதிபதி வழக்கின் நிலையை விளக்கும் போது மேற்படி நாம் விமர்சித்த நிலைமைகளை கவனத்தில் எடுக்க வேண்டும் என்று கூறியிருந்தார். எனவே சிம்மர்மான் மேற்படி குற்றத்தில் இருந்து தப்பிப்பதற்கு போதுமான பாதுகாப்பு சட்டத்தை அமலாபடுத்து பவர்களால் திறக்கப்பட்டிருந்தது என்றே வாதிக்கப்படுகின்றது. மேலும் இந்த வழக்குத் தீர்ப்பு வெளியாகி யிருந்த வேளையில் அமெரிக்க உயர் நீதிமன்றம் வாக்களிக்கும் உரிமை தொடர்பான சட்ட ஏற்பாடு ஒன்றை தேவையில்லை எனத் தீர்ப்பளித்துள்ளது. அமெரிக்காவில் இனவாத நிலை இல்லை. எனவே இந்த சட்ட ஏற்பாடு தேவையில்லை என்பதே உயர் நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பாக உள்ளது. எனவே மாநாட்டின் குடும்பத்தினர் தாம் கறுப்பினத்தவர் என்ற காரணத்தினால் இங் நனம் புறக் கணிக்கப்பட்டிருப்பதாக எண்ணும் வேளையில் மாட்டினை கொலை செய்த குற்றவாளி விடுவிக்கப்பட்டமையை கண்டித்து அமெரிக்கா முழுவதும் நடைபெறும் கறுப்பின சிவில் அமைப்புகளின் போராட்டம் களுக்கு அமெரிக்க உயர் நீதிமன்றம் கருதும் அமெரிக்காவில் இனவாதம் இல்லை என்ற முடிவு எத்தகைய உணர்வினை ஏற்படுத்தும்.

03 ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

தென்னிலங்கை போராட்டங்களே!

தமிழ்த் தேசிய அரசியல் வலிமை பெற செய்யும்!

வழங்கும் என்ற நம்பிக்கை கெடாது. தமிழ் மக்களின் பிரச்சினைக்கு தீர்வை வழங்கும் யோசனைகளோ தமிழ் மக்களை தேசிய போராட்டத்தில் இணையவைக்கும். எனவே ஆட்சி மாற்றத்தை தெற்கு அரசியல் சக்திகள் ஒரு பொது முன்னணி தேவையை நோக்கி பயணிக்கும் போது இவையாவும் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும். இராணுவத்தின் தாக்குதலை தாங்க முடியாத மக்கள் அருகில் இருந்த கத்தோலிக்க தேவாய லத்தினுள் சிவசக்தி மீது தோஷம் தோஷ போது அதற்குள் இராணுவம் தாக்கியுள்ளது. வடக்கிலும் இதே நிகழ்வுகள் எண்ணற்றவை நடந்தன. நுவாலிப்பகுதியில்

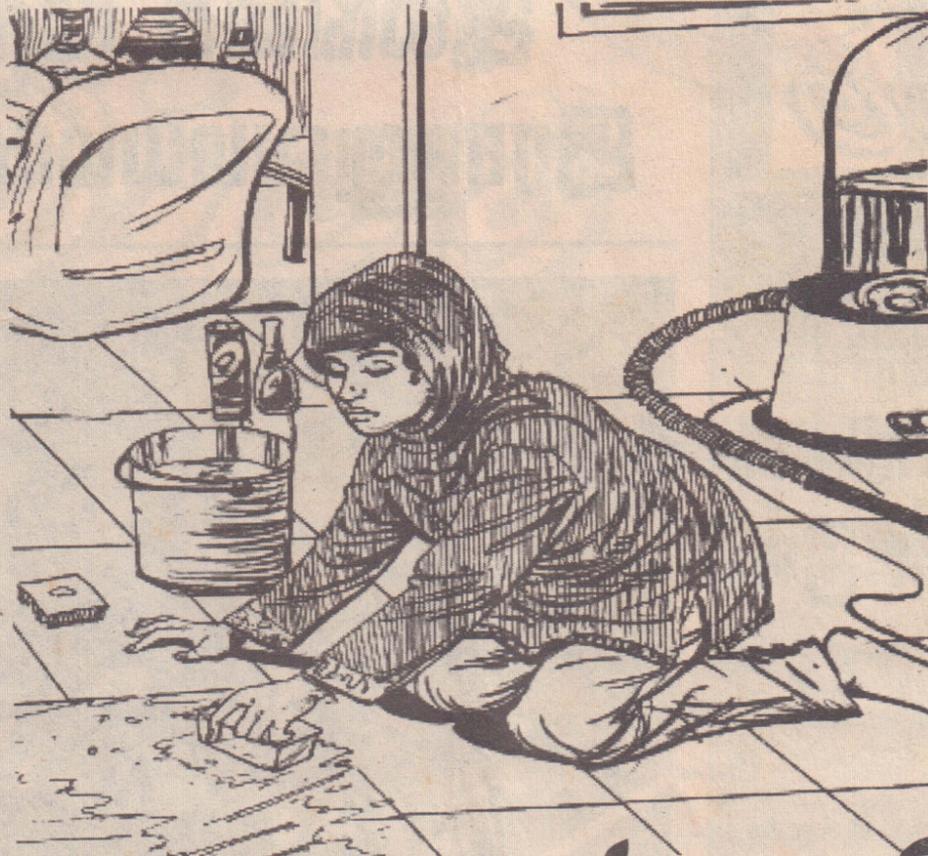
தேவாயத்தினுள் தஞ்சம் புகுந்த மக்கள் மீது போடப்பட்ட குண்டினால் இறந்தவர்கள் தொகை எத்தனை இப்படி எத்தனையோ சம்பவங்கள் தமிழ் உதயகத்தில் நடந்தேறின. எனவே இன்றைய கொடிய ஆட்சியாளரை வெளியேற்ற பொதுவாக போராட்ட செயற்பாடுகள் மேல் வர வேண்டும். இதற்காக எமது கொள்கைகள் கோட்பாடுகளை விட்டுக்கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. மேலும் தென்னிலங்கைப் போராட்டங்களில் எமது போராட்டம் இணையும் போது எமது போராட்டங்கள் நிச்சயம் வலிமை பெறும்.

அன்று மதிய நேரம் உணவுக்காக மனோகரன் சாப்பாட்டு மேசையில் அமர்ந்திருந்தார். அவருடன் அவரது மகன் சந்திரனும் அமர்ந்திருந்தான். தாயார் கல்யாணி உணவு பரி மாறிக் கொண்டிருந்தார். மனோகரன் நன்கு படித்தவர். பிரபல்யமான கம்பனி ஒன்றில் நிர்வாக உத்தியோகத்தராக கடமையாற்றி வருகின்றார். அவர் கடமையாற்றும் பிரிவு மனித வள நிர்வாகமாகும். தனது கம்பனியில் தொழிலாளர் களின் நன்மதிப்பை அதிகம் பெற்ற வராக மனோகரன் காணப்பட்டார். நிர்வாகத்தில் தொழிலாளர்களுக்கு ஏற்படும் பல பிரச்சினைகளை சுமுகமாக தீர்த்து வைப்பதில் வல்லமை கொண்டவராக மனோகரன் விளங்கினார்.

மனோகரனின் மகன் பல்கலைக்கழகத்தில் பயின்று கொண்டிருந்தான் இவர்கள் சாப்பிட்டுக்கொண்டிருக்கும் போது கல்யாணி தொலைபேசி மணி ஒலித்த தால் அவ்விடத்தில் இருந்து தொலைபேசி இருக்கும் வேறொரு பகுதிக்குச் சென்று விட்டார். இந்த நேரத்தில்

மனோகரனுக்கு ஏதோ கறி தேவைப்படவே கல்யாணி என மனைவியை அழைத்தார். மனோகரனின் குரல் கேட்டதும் வேலைக் காரி ஓடி வந்து என்னதுரை வேண்டும் என்று பணிவான குரலில் கேட்டார். புதிதாக பணிக்கு வந்த வேலைக்காரியை ஒருமுறை உற்றுப் பார்த்த மனோகரன் மறுபக்கம் திரும்பிய போது அங்கே மனைவி கல்யாணி மனோகரனிடம் பாக்கியம் வேலைக்கு வரவில்லை அவளுக்கு குழந்தை பிறந்துள்ள எனவே அவள் தங்கை சாந்தியை தனக்குப் பதிலாக அனுப்பியிருக்கிறார். இவளும் பாக்கியத்தைப் போல் நம்பிக்கைக்குரியவர் என்று ஒரு நற்சான்றிதழ் வழங்குவதைப்போல் கல்யாணி கூறி முடித்தாள். சாந்தியின் கடந்த மூன்று நாட்களாக இங்கு வேலை செய்கிறாள். உங்களுக்கு வீட்டில் நடப்பது எப்படித் தெரியும் நீங்கள் வேறு உலகத்தில் சஞ்சரிப்பவர்களாக வாழ்கின்றீர்கள் என்று கணவன் மீது குற்றப் பத்திரிகை ஒன்றை கலயாணி தாக்கல் செய்தாள்.

உண்மையில் பாக்கியத்தின் மீது மனோகரன் இரக்கம் கொண்டிருந்தார். பாக்கியம் அந்த வீட்டிற்கு வந்த ஐந்து வருடங்கள் ஆகின்றன அவளுக்குப் பக்கத்து வீட்டு சாரதிக்கும் காதல்

வேலைத்தாரர்

எஸ்.பாலச்சந்திரன்

தொடர்பு ஏற்பட்ட போது மனோகரன் அவர்களுக்கு திருமணம் செய்து வைத்து அவர்களை தனியாக வாடி வீடும் எடுத்துக் கொடுத்திருந்தார். கல்யாணி மனோகரன் மீது கூறிய குற்றச் சாட்டால் அமைதியான மனோகரனிடம் கல்யாணி பாக்கியம் ஸூபா பத்தாயிரம் கடன் கேட்டிருக்கிறாள் சம்பளத்தில் கழிக்கும் படி கேட்டிருக்கிறாள் அவளுக்கு இந்த உதவியைச் செய்யுங்கோ எனக் கெஞ்சிக் கேட்டா. உடனே மனோகரன் இனி அவள் வேலைக்கு திரும்ப வந்து சம்பளத்தில் கழித்து உந்தப் பணத்தை திருப்ப எடுக்கப் போகிறோம். உது எல்லாம் நடக்கிற காரியம் என்று என்னை நம்பச் சொல்கிறீர்கள் என்று நக்கலாக மனோகரன் கூறினார். இந்த நேரத்தில் மகன் சந்திரன் தகப்பனிடம் உங்களது கம்பனியில் தொழிலாளர்களுக்கு எவ்வளவோ உரிமைகள் சலுகைகளை வழங்குகின்றீர்கள் உங்களது தொழிலாளர்களுக்கு ஊழியர் சேபலாப நிதி ஊழியர் நம்பிக்கை நிதி எட்டு மணிநேர வேலை

மேலதிகநேரக் கொடுப்பனவு வருடாந்த போனஸ் கொடுப்பனவு 14 நாள் கல்சுவல் விடுமுறை 7 நாட்கள் சாரண விடுமுறை இதை விட சனி ஞாயிறு போயா தின விடுமுறைகள் என பல உரிமைகள் உண்டு ஐந்து வருடங்களுக்கு மேல் வேலை செய்தால் ஓய்வூதியம் உண்டு இவர்களின் உரிமைக்காகப் போராட சங்கம் உண்டு இவை எல்லா வற்றையும் கிரமமாகக் கூறிக் கொண்டிருந்த மகன் சந்திரனை புன்னகையுடன் மனோகரன் உற்று நோக்கிக்கொண்டிருந்தார் யாவற்றைம் கூறிமுடித்த பின் சந்திரன் இவை யாவும் நம் வீட்டில் வேலைசெய்யும் பாக்கியத்திற்கும் உண்டா எனக் கேட்டுவிட்டு பாக்கியம் ஒரு பத்தாயிரம் தானே கேட்கிறா அதுகும் சம்பளத்தில் கழிக்கும் படி கூறுகின்றா இதைக் கொடுக்க என்ன தயக்கம் காட்டுகின்றீர்கள் என தந்தையிடம் கேட்டான் சந்திரன். என்ன இடதுசாரிக் கொள்கைகளை அள்ளி வீசுகின்றாய் போகிற போக்கைப் பார்த்தால் வீட்டு வேலை யாளர்களுக்கும் தொழிற்சங்கம் உரு

வாக்கிவிடுவாய் போல் தெரிகிறது என தனது மகனிடம் சிரித்துக் கொண்டே கேட்டார் மனோகரன்.

அப்பா இடதுசாரிக் கொள்கைகளில் என்ன தவறு உள்ளது. ஒரு நிறுவனம் நன்றாக இயங்க மூலதனம் இயந்திரம் மூலப்பொருட்கள் மனித வளம் இவை தேவைப்படுகின்றன. அதே போன்று மனிதனை மனிதனாக மதிக்க நிச்சயம் இடதுசாரிக் கொள்கை தேவை இன்று இந்த நாடு மிக மோசமான நிலைக்கு போனதற்கு காரணம் இடது சாரிக் கொள்கை சிறந்த முறையில் முன்னெடுக்கப்படாமையால் தான் இந்த நிலை ஏற்பட்டது. உலகமயமாக்கல் என்ற போர்வையில் பெரியளவில் அழிவுகள் இடம்பெற பேரினவாத செயற்பாடுகள் தேசிய ஐக்கியத்தை சிதைத்துள்ளது. உண்மையில் தொழிலாளர்கள் சக்தி வலிமை பெற்றால் நாடு வலிமை பெறும் இனவாதம் பலவீனப்படும்.

இந்தியா கூட தாராள மய போக்கில் பயணிக்கிறது. அமெரிக்கா சார்பாக செயற்படுகிறது. ஆனாலும் நள்ளிரவில் சுதந்திரம் பெற்றோம். எமக்கு விடிவே இல்லை என அங்கே ஒரு புரட்சிக் கவிஞன் பாடவில்லையா? என நீண்டதொரு உரையை ஆற்றிய மனோகரனின் மகன் சந்திரன் பாக்கியம் எத்தகைய உரிமையும் இல்லாமல் மாதச் சம்பளம் ஸூபா 8000 மட்டுமே உழைக்கின்றா எனவே அவா கேட்ட பத்தாயிரம் ஸூபாவை கொடுக்கள் அப்பா என சந்திரன் மன்றாட்டமாக கோரி நின்றான். மகனை பெருமையுடன் பார்த்த மனோகரன் சாப்பிட்டு முடிந்தபின் தனது கைகளை சுத்தம் செய்து கொண்டுவந்து கல்யாணியிடம் பாக்கியம் கேட்ட 10000 பணத்தை கடனாக இல்லை சன்மானமாக கொடு என்று கூறியதுடன் மாலை பாக்கியம் வீட்டிற்குச் சென்று அவருக்கு தேவையான அத்தியவசிய பொருட்களை வேண்டிக் கொடுக்கும் படியும் கூறினார். பின்னர் மகனிடம் தொழிலாளர்களை மதிக்கும் உன்னைப்போல இளைஞர்கள் தான் இன்று நாட்டுக்குத் தேவை என்று கூறி விட்டு உனது கருத்துக்கள் வலிமை பெறட்டும் எனக் கூறி விட்டு சாப்பாட்டு மேசையில் இருந்து எழுந்து சென்றார். கல்யாணியும் சந்திரனும் பெருடையுடன் தந்தையைப் பார்த்துக் கொண்டு நின்றனர்.

பிரபாகரன் போட்ட பூட்டை

03 ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

என்பது தான். இதுவியத்தில் இந்திய - அமெரிக்கக் கூட்டு, மகிந்தர் அரசாங்கம், சம்பந்தன் தலைமை எல்லாமே ஒரு கட்ட வெற்றியை அடைந்துவிட்டார்கள் என்றே கூறவேண்டும்.

இங்கு மாவையா? விக் கினேஸ் வரனா? என்பது ஒரு பிரச்சினையே அல்ல. விக் கினேஸ் வரன் எந்த அரசியலின் குறியீடாகக் கொண்டு வரப்படுகின்றார் என்பதுதான் பிரச்சினை. தமிழ்த் தேசிய நீக்க அரசியலின் குறியீடாகவே அவர் கொண்டு வரப்படுகின்றார்.

கொழும்பு மேட்டுக்குடியின் அடிவருடிகள் சிலர் விக் கினேஸ் வரனுக்கு தமிழ்த் தேசிய சாயம் பூச முயற்சிக்கின்றனர். விக் கினேஸ் வரன் ஒரு லிபரல்வாதி. அவரிடம் இனப்பற்று, மொழிப் பற்று, கலாசாரப்பற்று இருக்கலாம். ஆனால் அவரால் ஒருபோதும் தமிழ்த் தேசியவாதியாக மாறிவிடமுடியாது. தமிழ்த் தேசியம் என்பது ஒரு தேசிய இனம் அல்லது தேசம் தன்னைத் தானே ஆள்வதுடன் தொடர்புடையது. தேசத்தின் இருப்பு பாதகாபதுடன் தொடர்புடையது. இது வாழ்ந்து அனுபவித்து அதனுடாக எழுச்சியடையும் ஒரு உணர்வு. விக் கினேஸ் வரனுக்கு வாழ்ந்து அனுபவித்த பழக்கம் இல்லை. அவருடைய இருப்பு, அவருடைய குடும்பத்தின் இருப்பு எல்லாம் தென்னிந்தியைச் சார்ந்தது.

விக் கினேஸ் வரன் இதுவரை தெரிவித்த கருத்தங்களில் எந்த இடத்திலும் தேசியக்கோரிக்கைகளைப் பற்றிக் கூறவில்லை. ஜனநாயகக் கோரிக்கைகளையே கூறியிருக்கின்றார். ஒற்றையாட்சியின் கீழ் அமைந்த மாகாணசபைகளுக்கு அதிகாரம் வழங்கப்பட வேண்டும் எனக் கூறியிருக்கின்றார். இராணுவம் பறித்த காணிகள் திருப்பிக் கொடுக்கப்படவேண்டும் எனக் கூறியிருக்கின்றார். ஒற்றையாட்சிக்குப் பதிலாக சுயநிர்ணய உரிமையை அங்கீகரித்த இணைப்பாட்சி உருவாக்கப்படல் வேண்டும் என்றோ, சிங்களக் குடியேற்றங்கள் அமைத்தல், விகாரைகளை அமைத்தல், மீனவர்

படையெடுப்பைத் தடுத்தல் என்பவை பற்றியோ எதுவும் கூறவில்லை. பின்னியவைவல்லாம் தேசியக் கோரிக்கைகள் அவற்றைக் கூறுவதற்கு அவர் தயாரில்லை.

தாராளவாதச் சிந்தனையின்படி எவரும் எங்கும் குடியேறலாம். எங்கும் பொருளாதார நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடலாம். பெரும்பான்மை ஜனநாயகத்தை ஏற்றுக்கொள்ளலாம். இதன்படி சிங்களகுடியேற்றமும் தவறல்ல. மீனவர் படையெடுப்பும் தவறல்ல. விகாரைகளை அமைத்தலும் தவறல்ல. ஒற்றையாட்சியும் தவறல்ல. விக் கினேஸ் வரன் இதனையே பிரதிபலிக்கின்றார். தேசியக்கோரிக்கைகளை முன் வைத்து தனது பிள்ளைகளின் இருப்பிற்கு நெருக்கடிகளைக் கொண்டுவர அவர் ஒன்றும் பிரபாகரன் அல்லவே.

முதலமைச்சராக வருவதற்கு முன்னரே டயன்போராவிற்றும், தமிழ்நாட்டு தேசியசக்திகளுக்கும் கட்டளையிடுகின்றார். கூட்டமைப்பின் தமிழ்த் தேசிய நீக்க அரசியலுக்கு ஒதுக்கீடுகள் எனக் கேட்கின்றார். பாதுகாப்பான இடத்தில் நின்றுகொண்டு அரசியல் செய்யாமல் நாட்டிற்கு திரும்புங்கள் எனக் கிண்டலடிக்கின்றார். இவைவல்லாம் அவர் என்ன அரசியலை நகர்த்தப்போகின்றார் என்பதை வெளிப்படையாகக் காட்டுகின்றன.

இன்று கூட்டமைப்பின் தமிழ்த் தேசிய நீக்க அரசியலால் பல வீணப்படப்போகின்றவர்கள் புலம்பெயர் சக்திகளும், தமிழ் நாட்டுச் சக்திகளும். தமிழர் விவகாரத்தை சர்வதேசமயமாக்கு வதிலும், இந்தியமயமாக்குவதிலும் இவர்களின் பங்கு அளப்பரியது. கூட்டமைப்பின் அரசியலினால் இந்த முயற்சிகள் எல்லாம் விழுந்து நொருங்கப்போகின்றன. தமிழ்நாட்டு இளைஞர்களின் எழுச்சியினால் இந்திய மத்திய அரசாங்கம் திணறுகின்றது. கூட்டமைப்பு அந்தத் திணறுகலை இல்லாமல் செய்யும். இவர்களையே இனப்பிரச்சினை ஒன்று இருப்பதை தெளிவாக வெளிப்படுத்துவது தமிழ்த் தேசிய அரசியலே அதனை நீக்கம்

செய்துவிட்டால் நாட்டில் இனப்பிரச்சினை இருக்காது. அதன் பின்னர் ஜனநாயகப் பிரச்சினையே இருக்கும்.

ஜனநாயக முரண்பாடு என்பது ஆளும் கட்சி, எதிர்க்கட்சி அரசியலுக்கு குரியது. சம்பந்தன் தலைமை இன அரசியலை ஆளும் கட்சி, எதிர்க்கட்சி அரசியலாக மாற்ற முனைகின்றது. இந்த அரசியல் உருவாகிவிட்டால் சிங்களக்கட்சிகளோடு கூட்டுச்சேர்வதற்கு எந்த விதத் தடையும் கிடையாது. அமெரிக்க - இந்தியக்கூட்டு விரும்புவது இதைத்தான். சம்பந்தன் தலைமையும் அந்த இலக்கினை நோக்கியே நகர்ந்து கொண்டிருக்கின்றது. இது தமிழர் அரசியலை 40 களுக்கு இழுத்துக் கொண்டு செல்லும் முயற்சியாகும்.

ஆட்சிமாற்றம் ஒன்றிற்கு இன அரசியலைக் களத்திலிருந்து அகற்றவேண்டியது முன்னிபந்தனையாக உள்ளது. அமெரிக்க - இந்தியக் கூட்டு இந்த இலக்கினை நோக்கியே நகர்கின்றது. சம்பந்தன் தலைமை அதற்கு பாதை அமைத்துக்கொடுக்கின்றது.

புலிகள் மகிந்தரை ஆட்சிக்குகொண்டு வந்ததன் மூலம் இந்திய - அமெரிக்கக் கூட்டின் புவிசார் அரசியலுக்கு ஒரு புட்டுப் போட்டிருந்தனர். இப்பூட்டை உடைக்கவேண்டுமாயின் தமிழ்த் தேசிய அரசியலை ஏற்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் இந்திய - அமெரிக்கக்கூட்டிற்கு இருந்தது. தமிழ்த் தேசிய அரசியல் உறுதியாக இருந்தால் அங்கீகாரம் வழங்குவதைத் தவிர அவைகளுக்கு வேறு தெரிவு இருந்திருக்காது. புலிகள் தொடர்ச்சியாக இருந்தால் அங்கீகாரத்தை கொடுக்கவேண்டிய வரும் என்பதற்காகவே முதலில் புலிகளை அழித்தனர். தற்போது அங்கீகாரம் எதுவும் இல்லாமலே கூட்டமைப்பின் தலைமையைக் கொண்டு உடைக்க முயற்சிக்கின்றனர்.

பிரபாகரன் போட்ட பூட்டை சம்பந்தன் உடைக்கின்றார். இதற்கு கைமாறு வெறும் 13வது திருத்தம் மட்டுமே!

இலங்கை முழுவதும் இராணுவமயமாக்கின்றதா?

வ.திருநாவுக்கரசு.

முற்போக்கு சக்திகள் பலம் பெற வேண்டும்.

நாடு இருளுக்குள் பயணிக்கும் நிலை காணப்படுகின்றது. வடபகுதி மக்களை எப்படி இராணுவத்தின் துணையுடன் ஒருக்குமுறைக்கு உள்ளாக்கி வருகின்றார்களோ அதே நிலை தென்னிலங்கை மக்கள் மீதுகூட்டிவிடுத்து விடப்பட்டுள்ளது. இன்று நாட்டில் முற்போக்கு சக்திகள் பலம் பெற்றிருக்காத நிலையிலேயே இந்த நிலை தோன்றியுள்ளது. இன்று இடது சாரிசக்திகள் பலவீனமான நிலையில் உள்ளனர். இதன் காரணமாகவே பேரினவாத சக்திகள் பலமான நிலையில் உள்ளனர். இடதுசாரி சக்திகள் முற்போக்கு சக்திகள் பலம் பெற்று இருக்குமானால் பேரின வாத சக்திகள் இத்தகைய பலமான நிலைக்கு வரமுடியாது.

தமிழ் மக்களின் விடுதலைப் போராட்ட வரலாற்றில் பலபலவீன நிலை காணப்படுகின்றது. இது முன்பும் இருந்தது. இன்று அது பூதாகார நிலைக்கு சென்றுள்ளது. மக்களை ஸ்தாபனமயப் படுத்தும் முயற்சிகள் எதுவும் மேற்கொள்ளப்படாத நிலை இன்று காணப்படுகின்றது.

2009ம் ஆண்டு யுத்தம் முடிவுக்கு வந்த பின்னர் மக்ககளை ஒன்று படுத்தும் முயற்சிகள் எதுவும் நடைபெறாத நிலையே காணப்பட்டது. மக்களை பல்வேறு வழிகளில் ஸ்தாபனமயப் படுத்த வேண்டும். தொழிற்சங்க மட்டத்தில் வெகுஜனமட்டத்தில் ஸ்தாபனமயப்படுத்த வேண்டும்.

இது இன்று வரை செய்யப்படாத நிலையே காணப்படுகின்றது. மக்களால் முன்னெடுக்கப்படுகின்ற போராட்டங்களில் தமிழ் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் தமது மெய்ப்பாதுகாவலர்களுடன் கலந்து கொள்ளும் நிலையே காணப்படுகின்றது.

தமிழ் மக்களை ஸ்தாபனமயப் படுத்தும் செயற்பாடுகளை இடது சாரிசக்திகளே முன்பு அதிகம் மேற்கொண்டிருந்தனர். இன்றும் கூட இடதுசாரிசக்திகளால் இந்த தப் பணிகளைச் செய்வனே செய்ய முடியும்.

தற்போது தேர்தல் ஒன்று தமிழ் மக்கள் முன்வந்துள்ளனர். இந்த தேர்தலுக்கு கூட தமது வாரிசுகளை தமிழ்த் தலைமைகள் போட்டியிட வைத்துள்ளனர். தமிழ்ப் பகுதிகளில் உள்ள இடது சாரி மற்றும் முற்போக்கு சக்திகளை ஒன்று இணைக்கும் செயற்பாடுகள் எதிலும் தமிழ்த் தலைமைகளுக்கு விருப்பம் இல்லாத நிலையே காணப்படுகின்றது.

இதனால் போராட்ட செயற்பாடுகள் பின்னிலைக்குச் சென்றுள்ளது. 1977 காலப்பகுதியில் ஐக்கிய தேசியக் கட்சி பதவிக்கு வந்தது. தமிழ் மக்களுக்கு ஒன்றுமே இல்லாத மாவட்ட சபையை தீர்வாக முன்வைத்தது. அன்றைய தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி அதை ஏற்றது இதன் பின்னர் ஒரு தேக்க நிலை தமிழ் மக்களது போராட்டங்களில் காணப்பட்டது

இந்தக் காலப் பகுதிகளில் வடக்கு கிழக்கு பகுதிகளில் இடதுசாரி மற்றும் முற்போக்கு சக்திகளின் பணிகள் மிகவும் காத்திரமாக முன்னெடுக்கப்பட்டது. இதன் பின்னர் ஆயுதப் போராட்டம் மேல்வந்த நிலையில் மேற்படி சக்திகள் செயற்பட முடியாத நிலை தோன்றியது. இன்று வரை அந்த நிலை தொடர்கின்றது. பாரம்பரிய இடதுசாரிசக்திகள் தமிழ் மக்களின் உரிமைப் போராட்டத்தை காட்டிக் கொடுத்தார்கள் என்பது உண்மையே அவர்களை தமிழ் மக்கள் கைவிட்டனர்.

அதே நேரம் தென்னிலங்கை மக்களும் அவர் பாரம்பரிய இடதுசாரி சக்திகளை கைவிட நிலை ஏற்பட்டது. ஆனால் இன்று தென்னிலங்கை யில் தமிழ் மக்களின் விடுதலைப் போராட்டத்தை உண்மையாக நேசிக்கும் இடதுசாரிகள் முற்போக்கு சக்திகள் களத்தில் போராடுகின்றனர். இவர்களை அடையாளம் கண்டு அவர்களுக்கு போதிய ஒத்துழைப்பை வழங்க வேண்டியது தமிழ் மக்களின் கடமையாகும்.

தமிழ் மக்களின் ஐக்கியம் என்ற போர்வையில் காலை வாரி விட்ட தமிழ் அமைப்புக்களை உள்வாங்கி அவர்களை தமது அணிக்குள் உள்வாங்கும் தமிழ்த் தலைமைகள் இடதுசாரிகள் முற்போக்கு சக்திகளை உள்வாங்க ஏன் அச்சப்படுகின்றனர். இதுவே தமிழ் மக்களின் விடுதலைப் போராட்டத்துக்கு பாரிய பின்னடைவை வழங்குகின்றது. இதில் இருந்து தமிழ் மக்கள் மீள் வேண்டும்.

கம்பஹா மாவட்டத்தில் வெலிவேறிய நகரில் அண்மையில் மக்கள் சுத்தமான குடிநீர் கோரி நடத்தப்பட்ட ஆர்ப்பாட்டத்தில் இராணுவத்தினர் நடந்திய அட்டகாசம் சூவநேசத்தின் கவனத்தை ஈட்கும் அளவுக்கு மிடுவச்சத்தமாயிருந்தது. ஆதிகார வெறி தலைக்கேறி விட்டது என்று சின்று தென்னி வங்கை மக்களும். போலக் கொடி உயவு ந்துமளவுக்கு இராணுவ ஆதிக்கம் தலைதாக்கிவிட்டது

இலங்கை முழுவதும் படிப்படியாக இராணுவமயமாக்கப்பட்டு வருவதை காணும் சக்திகள். 26 வருடகால யுத்தமாளது 2009ல் இந்திய, பாகிஸ்தான், அமெரிக்கா அடங்கலாக பத்துக்கு மேற்பட்டாடுகளின் உதவியோடு தமிழ் விடுதலைப் புலிகள் தோற்கடிக்கப்பட்டு முற்றுப் பெற்று நான்கு வருடங்களுக்கு மேலாகி விட்டது. தனது இருப்புக்கு ராஜபக்ச அரசாங்கம் அந்த வெற்றியை அளவுக்கு அதிகமாகவும் அவலட்சணமாகவும் கொண்டாட்டங்களை நடத்தி வந்துள்ளது. வெற்றிக்களிப்பு எவ்வளவு தூரம் மேலோங்கியிருந்த தென்றால் பல சிங்கள புத்தஜீவிகள் மட்டுமல்லாமல் ஓரளவுக்கு சிங்கள பொதுமக்கள் கூட மூக்கைச் சுழிக்கும் நிலை தோன்றி விட்டது. ஆயினம் வருடாந்த வெற்றிக் கொண்டாட்டங்கள் அரசாங்கத்தின் நிகழ்ச்சி நிரலில் அசைக்க முடியாத இடம் பிடித்துள்ளது.

2009 மே 19ம் திகதி யுத்தம் முடிவடைந்து விட்ட போதும் வடக்கு கிழக்கில் இராணுவப் பிரசன்னம் குறைந்த பாடல்லை. சிவில் நிர்வாகத்தில் இராணுவத்தின் தலையீடு மூடி மறைக்க முடியாத அளவுக்கு வியாபித்திருக்கிறது. பொதுமக்களின் காணிகள் தான் தோன்றித்தனமாக சுவீகரிக்கப்படுகின்றன. பல்லாயிரக்கணக்கான ஏக்கர் கொண்ட நிலங்கள் (ஏறத்தாழ 7000 ஏக்கர்) இராணுவத்தினால் கையகப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. சில சிங்கள புத்தஜீவிகள் சட்டத்தரணிகள் போன்றோர் "எமது இராணுவத்தினர்" (our army) என்று வடக்கில் குவிக்கப்பட்டிருக்கும் இராணுவத்தினரை சிங்களவர்களால்

திக்கம் தான் வடக்கிலும் கிழக்கிலும் கோலோச்சுகின்றது. கிழக்கில் பௌத்த குருமாரும் இராணுவத்தினரும் தான் ஆட்சி நடத்துகின்றது என்று மட்டக்களப்பு பாரளுமன்ற உறுப்பினர் அரிய நேத்திரன் கூறியதாக அண்மையில் செய்தி வெளியாகியிருந்தன. வடக்கு கிழக்கில் இடம்பெற்ற யுத்தத்தை அடுத்து ஆயுதப் படையினர் ஆதிக்கம் நிலை நாட்டப்பட்டிருப்பதை சிங்கள மக்கள் பாராமுகமாயிருந்தாலும் இராணுவ மயம் எனப்படுவது ராஜபக்ச அரசாங்கத்தின் கைவரிசையாகிவிட்டது. அது தென்னிலங்கையையும் ஆட்டிப்படைக்கும் எனநாம் இடையறாது சுட்டிக்காட்டி வந்துள்ளோம் குறிப்பாக அதிமுக்கியமாக கல்வித்துறையானது இராணுவமயப் படுத்தலுக்கு உள்ளாக்கப்பட்டு வருகின்றது. பல்கலைக்கழகங்களின் தலைமைத்துவம் பயிற்சி என்ற போர்வையில் இராணுவமணைப்பு உள்ளிடப்பட்டது. பின்பு கல்லூரி அதிபர்கள் இராணுவப் பயிற்சி என்ற போர்வையில் உள்வாங்கப்பட்டு "கிறவற் கேணல்ஸ்" என்ற இராணுவப்பட்டங்களும் வழங்கப்பட்டுவருகின்றது. பாதுகாப்பு செயலாளர் கோதாபாய ராஜபக்சவின் நேரடித்தலையீடு காரணமாகவே இத்தகைய வேலைத் திட்டங்கள் முடுக்கிவிடப்பட்டிருப்பது பகிரங்க இரகசியமாகும்.

மற்றும் வடக்குக் கிழக்கில் ஏராளமான காணிகளில் இராணுவத்தினர் விவசாயத்தில் ஈடுபடுத்தப்பட்டுள்ளனர். இத்தகைய ஆக்கிரமிப்பானது பல்வேறுபாதகங்களுக்கு வித்திட்டுள்ளது, அதாவது ஒரு புறத்தில் நில அபகரிப்பு மறுபுறத்தில் உள்ளர் விவசாய

களின் வயிற்றில் அடித்து வயிற்றில் அடித்துவிட்டது மட்டுமல்லாமல் ஒட்டுமொத்தமாக உள்ளூர் மக்களின் பொருளாதார மேம்பாட்டுக்கு குந்தகமான வகையில் இராணுவ விஸ்தரிப்புச் செயற்பாடுகள் அமைந்துள்ளன.

மற்றும் நாட்டளவிய ரீதியில் இலாபமீட்டும் பல்வேறு வேலைத் திட்டங்களிலும் தொழிற் துறை முயற்சிகளிலும் ஆயுதபடையினரை ஈடுபடுத்தும் நோக்கமும் முன்னாளில் இராணுவத் தளபதியும் இன்றைய பாதுகாப்புச் சேவைகளுக்கான தலைமைத் தளபதியான ஜகத் ஜயசூரியவீனால் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இதற்கு ஜனாதிபதி ராஜபக்சவின் ஆசீர்வாதமும் உண்டென நம்பப்படுகின்றது.

இவை எல்லாவற்றிற்கும் அப்பால் தெற்கில் இராணுவ அட்டகாசம் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளது. கம்பஹா மாவட்டத்தில் வெலிவேறிய நகரில் அண்மையில் மக்கள் சுத்தமான குடிநீர் கோரி நடத்தப்பட்ட ஆர்ப்பாட்டத்தில் இராணுவத்தினர் நடத்திய அட்டகாசம் சர்வதேசத்தின் கவனத்தை ஈர்க்கும் அளவுக்கு மிடுவச்சத்தமாயிருந்தது. ஆதிகார வெறி தலைக்கேறி விட்டது என்று சின்று தென்னிலங்கை மக்களும். போர்க்கொடி உயர்த்துமளவுக்கு இராணுவ ஆதிக்கம் தலைதாக்கிவிட்டது. யுத்தத்தில் வெற்றியீட்டியதாக சிங்களப் ஆயுதப் படையினரை வாயாரப் புகழ்ந்த அதே தென்னிலங்கை மக்கள் இன்று தாமே போர்க்கொடி உயர்த்தியுள்ளதைக் காணலாம் தினை விதைத் தவன் தினை அறுப்பான் என்பது பழமொழி ராஜபக்ச அரசாங்கத்தின் அடக்கு முறையும் சர்வதேச நாணய நிதியத்தின் சொற்கேட்டு முன்னெடுக்கப்படும் பொருளாதார நடவடிக்கைகளும் மக்களை வாட்டிவதைக்கும் நிலையைத் தாண்டுகின்றது. இது மக்கள் கிளர்ச்சிக்கு, விடுக்கப்படும் அழைப்பாகவே நோக்கப்பட வேண்டும்.